

Piektdiena, 2022. gada 21. janvāris

Atklāj būvmateriālu apmaiņas punktu

Vakar Kuldīgas komunālie pakalpojumi (KKP) atklāja būvmateriālu apmaiņas punktu, kas iekārtots pašvaldības uzņēmuma teritorijā Dārzniecības ielā 9. Tas ir izmēģinājums, kuram līdzīgu nav nekur citur Latvijā.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu direktors Kaspars Poriķis ver durvis Latvijā pirmajam būvmateriālu apmaiņas punktam.

Ideja jau pirms pandēmijas radusies vadītājam Kasparam Poriķim, kad viņam pašam mājās bijis remonts, bet Covid-19 licis apmaiņas ieceri atlikt uz vēlāku laiku. „Kad remontē, kaut kas vienmēr paliek pāri. Lakas vai krāsas pusbundžu citkārt nāktos mest ārā, bet, iespējams, kādam tā lieti noderētu.”

Punkta darbība ir ļoti vienkārša. Ja kādam paliek krāsas, citi materiāli vai, piemēram, demontēta dušas kabīne, ko kāds vēl var izmantot, to no 9.00 var vest uz Dārzniecības ielu: pirmdien līdz 19.00, otrdien, trešdien, ceturtdien

un piektdien līdz 16.00, sestdien līdz 12.00. Atvesto apskatīs KKP darbinieks, un, ja tas atbilst kritērijiem, cilvēks bez maksas to varēs atstāt atvēlētajā telpā. Sakaltis cements vai tādas pašas krāsas gan netiks ņemtas pretī. Tāpat tiks vērtēts, vai, piemēram, tautā sauktais reģipsis vai cits telpu apdares materiāls ir pietiekamā daudzumā, lai citam tiešām noderētu.

Savukārt tie, kuriem remontam kaut kā pietrūkst, varēs atbraukt un lūkot, vai tur ir nepieciešamais. Arī gribētāji tiks vērtēti, vai viens neizmanto iespēju

tikt pie bezmaksas materiāliem, lai ar tiem pelnītu. K.Poriķis uzsver, ka šī varētu būt laba iespēja arī būvniecības uzņēmumiem, kuriem pēc kāda darba noliktavā rodas nelieli materiālu pārpalikumi. Tos izmetot, ir jāmaksā kā par būvgružiem. Būvmateriālu apmaiņas punkts darbu sāka vakar, 20. janvārī, un vispirms aicināti tie, kuriem ir, ko atdot. Laika gaitā informācija par atvesto būs arī KKP feisbuka kontā.

Alberta Dintera teksts un foto

Jauno vieglatlētu sasniegumi.

→ 12.-13. lpp.

Par barikāžu laiku atmiņās dalās Juris Kūlis un Kārlis Blūms.

→ 6. lpp.

Kuldīgas bērnodrāzma

Ābelīte – 85. Kādu to atceras audzēkņi, kas tur notiek tagad.

→ 8.-9. lpp.

Alsungā:

- Mariju Steimani jeb **Ruču** sumina 90 gados;
- kā pandēmija ietekmē darbu;
- suitu kultūrvēsturiskā mantojuma centrā nav vadītāja.

→ 5. lpp.

Situācija ar kovidu pasliktinās, arvien vairāk skolēnu spiesti mācīties attālināti.

→ 4. lpp.

Kovidmāsa **Grēta Smirnova.** Pieredze slimnīcā.

→ 7. lpp.

Audzēkņu **agresija** pret skolotājiem: vai tiešām un kā tas izpaužas.

→ 2. lpp.

Laikmetīgās mākslas izstāde rosina domāt. → 14. lpp.

Otrdien, 25. janvārī:

- Personība: Andris Grīnvalds.
- Laidos skolas vairs nebūs.
- Kā klājas pašdarbniekiem.
- Veselības lappusē – jaunas iespējas.
- Kā kovidu apturēt.

REDZĒJUMS

Mūsdienu barikādes

Alberts Dinters

1991. gada barikādes – laiks, kad teju visi Latvijā bija gatavi celties kājās un iet aizstāvēt valsts neatkarību, savu brīvību. Jā, esmu jau rakstījis, ka arī mēs, puikas, vēlā vakarā ar *stopiem* braucām uz raidstaciju, sabijām tur vairākas stundas, paši piedzīvojām satraukumu, kad pēkšņi parādījās ziņa, ka krievu tanki it kā jau esot Pelčos. Arī to, kāda atmosfēra valdīja Kuldīgā, kā cilvēki sargāja pastu un kā atviegloti nopūtās, uzzinot, ka Upīskalna militārajā bāzē dislocētā Padomju armijas daļa atteikusies braukt uz Kuldīgu. Tā runāja. Arī to piedzīvoju, kā mamma raudāja, uzzinot par notikumiem Viļņā, kur komunistu režīma tanki ar kāpurķēdēm samala cilvēkus.

„Joprojām Latvijā dzīvo cilvēki, kuri gan mūsu valsti, gan tās pilsoņus uzskata par niecībām. Tie ir zudušās varas pārpalikumi, kuri kā trani turpina eksistēt uz citu rēķina.”

Kādēļ mēs to darījām? Tāpēc, ka bija cilvēki, kas stāstīja par komunistu nežēlībām. Mums bija tie, kuri klusi stāstīja, kāda dzīve Latvijā valdījusi pirms vācu un krievu okupācijas. Stāstīja patiesību, par ko varēja iekulties lielās nepatikšanās.

Lielākās pārdomas šobrīd ir par to: ja notiktu kas līdzīgs, vai tagad savāktos pietiekams daudzums cilvēku, lai tā apstāvētu naidīgos spēkus? Neņemot priekš, bet izjūta ir tāda, ka ne. Kādēļ? Iespējams, tādēļ, ka tie, kuri to varētu izdarīt, uz savas ādas nav izjūtuši dzelzs priekšvara laiku. Nav jūtuši to mežonīgo represiju vilni, kāds pagājušajā gadsimtā vēlās pāri Latvijai. Arī tādēļ, ka pienākuši laiki, kad katrs domā par sevi, par izdzīvošanu. Visticamāk, būtu tādi, kuri teiktu: „Lai manā vietā to izdara kāds cits!”

Jā, šodien nevar salīdzināt ar 1991. gadu, jo ir citi laiki, lai gan apkārt notiekošo var salīdzināt ar barikādēm. Saspringums saistībā ar kaimiņzemju hibridkaru, nežēlīgs cenu kāpums, kovida pandēmija, sabiedrības šķelšana no visām pusēm. Tomēr šis ir brīdis, kad mēs visi varam izrādīt tādu pašu vienotību kā tajos laikos, vienīgi katram pašam jātiek galā ar savām domām un jāsakārto galva. Jā, šis ir mūsu barikādes, kuras jānotur. Par spīti visam un visiem, kuri vēlas no mūsu kāju apakšas izsist ķebļi. Cīņai sveiks!

TRĪS PAR VIENU

Tiek ziņots, ka pandēmijas laikā pieaugusi skolēnu agresija pret pedagogiem. Kāda, jūsuprāt, ir situācija skolās?

Agresija bijusi vienmēr

1. Inese Birģele, psiholoģe Ēdoles pamatskolā:

– Man neviens nav teicis, ka mūsu skolā kaut kas tāds būtu novērots. Visi var būt uzvilkti un dusmīgi, tajā skaitā skolēni, un tā varbūt ir taisnība. Par pandēmiju neviens nav sevišķi priecīgs. Bet neesmu saskārusies ar sūdzībām, nevaru tieši apgalvot, ka agresija augusi, jo neesmu to speciāli pētījusi, bet šķiet,

ka agresīvi ir visi. Agresija ir pastāvējusi vienmēr, un arī tagad tā ir. Varbūt mazliet vairāk, bet kurš tad to tik ļoti mērījīs? Es domāju, ka katru ziemu gan pieaugušajiem, gan bērniem garastāvoklis nav tik labs kā pavasarī, kad ir jauks laiks. Ziemā viņi vairāk noslogoti telpās, tāpēc viens gar otru vairāk trinas un visādi konflikti gadās. Bērnu starpā ķīviņi bijuši vienmēr. Šobrīd visi ir saērcināti daudz vairāk – šis

taču nav pirmais pandēmijas gads! Visiem vienkārši ir ļoti daudz darba, nekādi pasākumi nenotiek – visi ir neapmierināti un dumpīgi. Fiziska vardarbība diez vai skolās ir – neviens jau skolotājam nesitīs. Vienmēr ir bijis tā: ja skolēns ir neapmierināts, tad mēģina izteikt visādas piezīmes.”

Jācenšas izprast cēloņus

2. Inese Astaševska, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktore:

– Fizisku agresiju pret skolotājiem neesam novērojuši. Emocionālu gan, bet es neteiktu, ka mūsu skolā tā būtu tendence vai ka būtu ārkārtīgi uzkrītoši. Visi ir psiholoģiski uzvilkti, atmosfēra ir saspīlēta, un tas arī rada situāciju, ka visiem ļoti jādomā, ko, kā un kurā vietā izsakās. Rudens bija smagāks, jo bija notikusi atgriešanās skolā pēc gandrīz gadu ilga attālinātā procesa. Nevaru teikt, ka mums ārkārtīgi jūtama skolēnu agresija pret skolotājiem, bet, protams, atsevišķi gadījumi ik pa laikam parādās. Kā tas izpaužas, tas ir ļoti atkarīgs no paša bērna. Vieni ir ekstravertāki, bet intravertajiem tas izpaužas kā noslēgšanās sevī, nedarīšana, nevēlēšanās komunicēt. Var

izskanēt arī asāki vārdi, kas ir aizskaroši. Tad vairs netiek runāts par jautājumu, un tas pārvēršas personīgā aizvainojumā. Par agresiju es uzskatu jebkuru situāciju, kurā vairs nerunājam par konkrētu mācību priekšmetu vai tēmu, bet sākam viens otram pievērsties jau personīgi: tu tur tāds un šitāds.

Ik pa laikam kāda klase mācās attālināti. Kā emocionālo agresiju var uztvert skolēnu attieksmi, kāda parādās zūmā, – nevēlēšanās komunicēt, kameru neieslēgšana, neatsaukšanās uz skolotāja aicinājumu. Skumji, ka reizēm konflikti izvērsas dziļāk, kad pieslēdzas vecāki. Labi, ka pieslēdzas, bet ļoti bieži viņi nevēlas dzirdēt otru pusi un dzird tikai savu bērnu. Viņus pat īsti neinteresē tas, ko skolotājs var pateikt

vai kāda ir skolas informācija. Tas ir visskumjākais.

Man šķiet likumsakarīgi, ka katrs ar savām emocijām galā tiekam dažādi. Cits spēj tās vairāk kontrolēt, cits nespēj. Arī mēs, pieaugušie, esam dažādi. Nav tā, ka esmu tikai skolotāju vai tikai skolēnu un vecāku pusē. Katrā situācijā jācenšas izprast iemeslu. Bieži agresija skolā parādās tāpēc, ka problēmas varbūt jau ir mājās. Vai otrādi – visu to savu dusmu izgāž mājās, jo skolā bijis konflikts ar labāko draugu. Mēs bieži organizējam sarunas zūmā un, ievērojot noteikumus, tiekamies gan ar vecākiem, gan bērniem individuāli. Jau pirmajās piecās minūtēs var saprast, ka tās ir likumsakarīgas sekas, jo situācija ir eskalējusies un nokāpusi līdz konfliktam.

Nevis dusmīgāki, bet vienaldzīgāki

3. Sandra Blumberga, sociālā pedagoģe:

– Pandēmijas laikā skolēni nav kļuvuši agresīvāki, bet ir vienaldzīgāki pret darbu. Liela daļa kļuvusi bezatbildīgāka vai arī aizmirsusi, kā strādāt, jo pagājušais mācību gads no 7. līdz 12. klasei bija kā neklātņiekam. Vairāk saskaramies ar to, ka negrib mācīties. Bet tā bijis arī iepriekš – kāds ir nesavaldīgāks, nesaprot vai nedzird, kad skolotājs uzrunā. Bet nav tā, ka tagad notiktu ārišķīgi vai to darītu vairāk. Pusaudžu vecumā novērojama tāda kā nepieklājība, kad stundā divi vai trīs atļaujas klasē skaļi runāt. Neaudzinātība ir, bet tā jau ir visu laiku.

Pandēmija skolēnus ir ietekmējusi, bet citādāk. Atsevišķiem ir depresijas pazīmes. Kāds bijis labs skolēns, bet pirmajos mēnešos attālinātajās mācībās pilnībā izmainījies. Sākotnēji cilvēki bija ļoti nobijušies un atbildīgi, arī daudzi skolēni mājās bija, var teikt, iesprostoti vieni. Šajā mācību gadā atsākās stundas klātienē, viņi sāka nākt, bet oktobra brīvlaiku atkal pagarināja un vecākajām klasēm iedeva vēl divas nedēļas attālināti. Vecāki saka: momentā tas bija atpakaļ. Emocionālā spriedze viņiem nav viegli izturama. Mentālā veselība ir ļoti iedragāta, tāpēc viņi uzreiz jūtas nelaimīgi un sāk darbam nepieslēgties. Daudziem ir vien-

alga: kādreiz mācību priekšmetā gāja uz olimpiādi, bet tagad var būt nesekmīgs.

Svarīgi, lai bērni un jaunieši būtu mentāli veseli, jo izglītību viņi iegūs jebkurā gadījumā, bet, ja būs emocionāli nenoturīgi vai arī būs mentālās veselības problēmas, to grūti pārveidot un izārstēt. Man tā šķiet liela problēma. Skolēni ir noslēgti, viņiem negribas neko darīt. Pēc pirmā pusgada redzams, ka audzis to bērnu skaits, kuriem vairākos priekšmetos vērtējums ir nepietiekams. Kādreiz bija no trim līdz desmit uz visiem 700, tagad ir 50–60. Un tās ir sekas attālinātajām mācībām.

Kristīne Āboliņa

MANUPRĀT

Kādi laiki, tādi tikumi

Ziņai, ka pieaug skolēnu vardarbība pret skolotājiem, sākumā vienkārši pagāju garām. Laikam uzreiz *nepielēca*, jo fakts tika pasniegts kā normāla parādība. Tad attīnu televīzijas raidījuma ierakstu un ieklausījos, kas, kur un kāpēc noticis, lai ziņotu par agresiju mācību iestādēs. Ne par tādiem skolas puiku ķīviņiem, kādi zināmi no Jāņa Poruka *Kaujā pie Knipskas* aprakstītajiem laikiem. Ir mums cibiņi un buņģi vienumēr bijuši, bet tā, ka viens vai otrs vērstos pret visnotaļ cienījamu skolmeistaru? Kāda mana bijusī kolēģe, laba literatūras skolotāja droši vien izsauktos: „Daina, kurā gadsimtā tu dzīvo!” Protams, ne Cibiņa laikus. Un arī ne padomju laikus, kad pati no visnotaļ cienījama pedagoga piedzīvoju (neteikšu, ka maigu) pieskārienu ar lineālu – kā atgādinājumu, ka mācību stundā jā klausās, cik varonīgi bija padomju karavīri Lielajā Tēvijas karā. „O tempora, o mores!” („Ak, laiki, ak, tikumi!”) Tas bija vēl daudz senāk – pirms mūsu ēras –, kad tā izsaucās romiešu domātājs un vārda spēka aizstāvis Cicerons. Bet tajā sižetā bija runa tieši par mutisko agresiju.

Daina Tāfelberga

FOTOKOMENTĀRS

KONKURSS. Kas kopīgs vieglatlētikai ar dārzkopību?

Lailas Liepiņas teksts un foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Apgūsim jaunas zināšanas kopā!

Daiga Mellere, Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Kuldīgas biroja vadītāja

Gadu sākam ar jaunu zināšanu apguvi, jo ir tāds izaicinājuma laiks, kad gan mums pašiem, gan lauksaimniekiem jāapgūst nezināmas lietas.

Daudzviet un ne tikai ar laukiem saistītajās nozarēs tiek runāts par klimata pārmaiņām, zaļā kursa ieviešanu. Vai tiešām šī problēma pastāv un ir ļoti samilzusi? Jā, šobrīd jau laikam katrs saprotam, ka klimata pārmaiņas sen vairs nav no mūsu ikdienas attālinātas, bet ir realitāte. Saimnieciskās darbības rezultātā veidojas piesārņojums, kas ir būtisks klimata pārmaiņu ierosinātājs. Dažādu gāzu un vielu emisija nonāk atmosfērā un veido siltumnīcefektu, kas paaugstina temperatūru.

Lauksaimniecība ir joma, kuru klimata pārmaiņas ietekmē ļoti tieši. Paaugstinātā gaisa temperatūra negatīvi maina augšanas sezonas ilgumu. Kultūraugu ziedēšanas un ražas novākšanas datums sezonas laikā jau tagad ir dažas dienas agrāks. Sagaidāms, ka šīs pārmaiņas turpināsies. Temperatūras un augšanas se-

zonas izmaiņas var ietekmēt arī dažu sugu, piemēram, kukaiņu, invazīvo nezāļu vai slimību, vairošanos un izplatību, un tas savukārt var ietekmēt ražu. Potenciāli zaudētā raža daļēji varētu tikt kompensēta ar tādām zemkopības metodēm kā augu seka, lai pieskaņotos ūdens pieejamībai, sējas datumu pielāgošana gaisa temperatūrai un nokrišņu režīmam un tādu lauksaimniecības kultūru šķirņu izmantošana, kas ir labāk piemērotas jaunajiem apstākļiem (piemēram, karstumizturīgas un sausumizturīgas kultūras). Mums jāpalielina ražīgums, vienlaikus samazinot atkarību no agroķīmiskām vielām, jāsamazina pārtikas atkritumi, kā arī resursietilpīga un siltumnīcefekta gāzu radoša pārtika. Tāpēc siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana, kā arī pielāgošanās dzīvei un darbam klimata pārmaiņu skartā vidē nav izvēle, bet gan ir nepieciešamība, lai mēs spētu saglabāt ilgtspējīgu lauksaimniecības attīstību.

Lai vairāk izprastu cēloņus, sekas un to, ko varam darīt katrs, janvārī un februārī organizējam mācības par labu lauksaimniecības praksi ūdens un augsnes resursu aizsardzībai, emisijas samazināšanai lauksaimniecībā (sējumu struktūru, sabalansētu augu mēslošanu, augsnes kaļķošanu, meliorāciju, pareizu augu aizsardzības līdzekļu lietošanu).

Aicinām pieteikties un mācīties kopā, jo tā neskaidrais kļūst saprotams. Informācija par visiem semināriem atrodamā vietnē www.laukutikls.lv, var interesēties Kuldīgas birojā pa tālr. 63323447, 20264175 vai rakstīt e-pastā: daiga.mellere@llkc.lv.

Atbalsts bīstamo nozaru uzņēmumiem

Valsts darba inspekcija (VDI) kampaņā *Esi drošs, ka darbs ir drošs!* aicina bīstamo nozaru uzņēmumus pieteikties atbilstam Eiropas Sociālā fonda (ESF) projektā.

Pārsvarā nelaimes notiek apstrādes rūpniecībā, vairumtirdzniecībā un mazumtirdzniecībā, transportā, būvniecībā, kā arī uzglabāšanas, veselības nozarē un sociālajā aprūpē.

Latvijas Brīvo arodbiedrību savienība un Latvijas Darba devēju konfederācija nodrošina konsultācijas darba strīdos un atbalstu kolektīvajam pārrunām. Rīgas Stradiņa universitātes aģentūra *Darba drošības un vides veselības institūts* konsultē par bioloģisko risku novēršanu, darba ņēmējiem māca uzvedību darbā un darba metodes, tāpat rīko mācības uzņēmējiem, strādājošajiem, darba aizsardzības speciālistiem un skolēniem par

darba tirgus jaunumiem saistībā ar darba tiesībām un aizsardzību. Savukārt VDI bīstamo nozaru un paaugstināta riska uzņēmumu vadītājiem sniedz konsultācijas, pēc kurām tiek izstrādāts darba vides risku novērtējums, veic laboratoriskus mērījumus, rīko mācības speciālistiem.

ESF atbalsts paredzēts konsultācijām, kā novērtēt darba risku, izstrādāt aizsardzības pasākumu plānu, izveidot organizatorisko struktūru. Var pieteikties tie uzņēmumi, kuros strādā līdz 249 darbiniekiem un kuriem ir komercdarbība kādā no 39 nozarēm, kas uzskaitītas MK noteikumu nr. 99 1. pielikumā (lauksaimniecībā, pārtikas ražošanā, kokapstrādē, transportā, būvniecībā, slimnīcās, sociālajā aprūpē u.c.). Darba aizsardzības speciālistiem un uzticības personām mācības

● Pērn valstī nelaimes gadījumos darbā cietuši 2100 cilvēku, tostarp 208 guvuši smagas veselības traucējumus, bet 27 gājuši bojā.

● Salīdzinot ar 2021. gadu, cietušo skaits audzis par 4%, smagas traumas guvušo – par 12%, bet mirušo – pat par 23%.

/Pēc VDI datiem/

tiek organizētas pamatlīmeņa zināšanu programmā, speciālo zināšanu apguvei konkrētā nozarē, uzticības personām.

Pieteikties: www.vdi.gov.lv. Jāaizpilda veidlapa, jāpievieno atbilstošais pielikums un jāiesniedz klātienē vai pa pastu: K.Valdemāra ielā 17–17, Rīgā, LV-1010. Var sūtīt arī e-pastā: info.esf@vdi.gov.lv (ar elektronisko parakstu).

Daina Tāfelberga

Antigēnu tests mājās

Mēness aptiekas rīkotajā iedzīvotāju aptaujā 37% apstiprinājuši, ka individuālos Covid-19 antigēnu testus izmanto bieži, lai pārliecinātos par iespējamo saslimšanu.

Kuldīgas *Mēness aptiekā* nedēļā tos iegādājoties vairāk nekā 20 cilvēku. Vismazāk šo metodi izmanto cilvēki no 60 līdz 74 gadiem, bet visbiežāk – cilvēki no 18 līdz 29 gadiem. Janvārī pieprasījums aptiekās jūtami audzis. Individuālos testus cilvēki iegādājas iepakojumiem, piemēram, pirms ģimenes pasākumiem, tikšanās reizēm. Pērk arī uzņēmumi darbinieku testēšanai.

Centrālās laboratorijas valdes locekle, profesore Jeļena Storoženko skaidro: „Ja visi nosacījumi tiek ievēroti, tā var būtiski ātrāk atklāt jaunos saslimšanas gadījumus un mazināt Covid-19 izplatību. Jāatceras: ja individuālā testa rezultāts ir pozitīvs, vajadzīgs apstiprinājums ar SARS-CoV-2 RNS testiem. Ja vīrusa koncentrācija nav liela, piemēram, agrīnajā vai vēlīnajā slimības fāzē, kā arī tiem pacientiem, kam slimība rit bez simptomiem, individuālā testa rezultāts var būt negatīvs. Ja tomēr aizdomas par Covid-19, vajadzīgs arī laboratorijas tests.”

Inta Jansone

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Kad sākās *perestroika*, aktivizējās vairākas lietas. Arī aktieri, avižu redaktori zināja, kā cilvēkiem starp rindām pateikt vairāk. Eduards Pāvuls lugā *Zili zirgi sarkanā pļavā* tēloja Ļeņinu. Nu, kurš ies skatīties Ļeņinu? Bet zāle vienmēr stāvgrūdām pilna. Viss smalki nostrādāts. Ik pa laikam kādas adatas izlīda cauri mūrim, tikai vajadzēja tās saskatīt.” Atmodas laikus atceras kuldīdznieks Kārlis Blūms.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai interesējaties par ziemas sporta spēlēm?

Ieva Skurule, vieglatlētikas trenere:

– Protams, kad ir laiks, paskatos gan skeletonu, gan bobsleju. No pēdējiem sasniegumiem zinu, ka Ķibermanis izcīnīja mums zelta medaļu (Eiropas čempionātā bobsleja četriniekos – red.). Nav iznācis skatīties tik aktīvi kā citus gadus.

Tagad sākas sezona mums pašiem – bērni nāk uz vieglatlētikas manēžu, domājam, kur tuvākajā laikā aizbraukt pašiem. Pagājušonedēļ mums bija sacensības, pa brīvdienām vēl jāatnāk pasportot, papildēt, tāpēc nav laika skatīties televizoru, kaut gan interesē un patīk. Šo sestdien brauksim uz *Sportland* kausa izcīņu Liepājā.

Juta Reķele, skolotāja:

– Nē, televizoru neskatos vispār. Tā īsti nesejoj lūdzu vienam sporta veidam. Pati nodarbojos ar jogu un ziemas peldēšanu. Priecājos par sniegu, tādēļ nopirku jaunas slēpes un tuvākajā laikā atsākšu slēpot. Kad pārvācos no Rīgas, agrāk slēpoju parkos, bet šeit, Kuldīgā, to vēl neesmu izmēģinājusi. Lai jogotu, skatos video jūtubā. Kā slēpo citi, to gan neskatos. Par mūsējo sasniegumiem neesmu informēta.

Mārtiņš Orlovs, tirdzniecības pārstāvis:

– Jā, skatos hokeju, bobsleju, biatlonu. Arī pēdējās ziemas spēles esmu redzējis un par mūsējo sasniegumiem zinu. Šoreiz (bobsleja un kamaniņu – red.) braucieni bija ļoti labi, salīdzinot ar iepriekšējām reizēm, slīdēja labi. Protams, prieks par mūsējiem. Vēl skatos volejbolu un basketbolu, bet pats gan nesportēju. Es *Bandavā* dejuju tautiskās dejās.

Aksels Noreika, skolnieks:

– Sportu neskatos vispār. Ar ziemas sportu nenodarbojos, bet spēlēju basketbolu savam priekam. Uz sacensībām neesmu braucis. Neesmu ziņās dzirdējis, ka mūsējie ziemas spēlēs būtu ieguvuši kādas medaļas.

Ģirts Indriksons, eksprespasta kurjers:

– Neskatos. Mani interesē loka šaušana. Pats gan nepiedalos. Interese ir tādēļ, ka bērniņu pavadīju, spēlējoties ar loku. Es skatos nevis zināmu cilvēku startus, bet tieši ķīniešu. Kad strādāju Ķīnā kā angļu valodas skolotājs, šo sporta veidu redzēju pa televizoru, un ieinteresēja gan paši sportisti, gan tas, kā viņi šauj, ka viņi var mērķī trāpīt divas reizes precīzi vienā un tajā pašā vietā. Latvijā neesmu to skatījis, skatos internetā. Šad tad ar vectētiņu paskatos bobsleju, kamaniņu sportu un biatlonu, bet tagad gan neesmu dzirdējis par mūsējo sasniegumiem.

Guntis Liekniņš, pašnodarbinātais:

– Nē, neskatos. Mani tas neinteresē. Pats ne ar vienu sporta veidu nenodarbojos, tādēļ nav arī intereses, kā to dara citi. Tāpat man nepatīk skatīties, kā citi ēd, ja es pats neēdu. Sports galīgi nav mana tēma. Paziņas gan man ir, kas nodarbojas ar basketbolu. Kādas medaļas mūsējie ziemas spēlēs ieguvuši, es nezinu.

Amanda Gustovska, Lailas Liepiņas foto

ES ZINĀS

Sācies Eiropas Jaunatnes gads

Šis pasludināts par Eiropas Jaunatnes gadu, lai lielāku uzmanību pievērstu jauniešu vajadzībām, iesaistītu viņus Eiropas Savienības un dalībvalstu politikā. Latvijā paredzēts rīkot jaunu projektu konkursu tām nevalstiskajām organizācijām, kas darbojas ar jaunatni. Skolēnu pašpārvalžu līderi varēs iesaistīties programmā, kurā apgūt līdzdalību un komandas veidošanu, gūt atbalstu ierosmēm skolās. Tiks ieviesta jaunatnes darbinieku izcilības programma, attīstot prasmi iesaistīt jauniešus ar ierobežotām iespējām. Būs atbalsts 15 pašvaldībām, lai jaunatnes politiku stiprinātu vietējā līmenī.

Palielināts kultūras un radošo nozaru atbalsts

Eiropas Komisija pieņēmusi darba programmu *Radošā Eiropa*. Tās budžets ir ap 385 miljoniem eiro (gandrīz par 100 miljoniem vairāk nekā pērn), un tās mērķis ir stiprināt atbalstu radošo nozaru un kultūras pārstāvjiem, ņemot vērā problēmas, ko rada Covid-19 krīze un augoša globālā konkurence. Būs jauni uzaicinājumi mūzikā, kultūras mantojumā, izpildītājmākslā, literatūrā, kino, kā arī starptautiskajā sadarbībā. Varēs doties uz ārzemēm, lai sekmētu profesionālo izaugsmi vai starptautisko sadarbību. Būs atbalsts inovatīvu videospēļu un virtuālās realitātes pieredzes izstrādei, arī plašsaziņas līdzekļu brīvībai. Var izmantot nesen publicēto tiešsaistes rokasgrāmatu *Culture EU*, kurā apkopotas 75 iespējas finansējumam no 21 programmas.

Aicina komentēt noteikumus

Visi ieinteresētie aicināti komentēt ES ierosinātos noteikumus par valsts atbalstu lauksaimniecībai, mežsaimniecībai un zivsaimniecībai. Pārskatīšanas mērķis ir salāgot tos ar pašreizējām ES prioritātēm (īpaši kopējo lauksaimniecības politiku, kopējo zivsaimniecības politiku, Eiropas zaļo kursu). Apspriešanās var piedalīties līdz 13. martam.

Eiro – 20 gadu

Pirms 20 gadiem, 2002. gada 1. janvārī, 12 ES valstis savas nacionālās banknotes un monētas apmainīja pret eiro – tā bija vērienīgākā pāreja uz jaunu valūtu, kāda jebkad bijusi. Šo gadu laikā eiro nostiprinājās Eiropas valstu ekonomiku, konkurētspēju un attīstību. Iedzīvotājiem tas atvieglojis ikdienu, uzņēmumiem vienkāršojis darījumus gan Eiropā, gan ārpus tās. Patlaban to izmanto vairāk nekā 340 miljoni cilvēku 19 ES valstīs. Apritē ir 27,6 miljardi eiro banknošu aptuveni 1,5 triljonu vērtībā. Euro ir otra visplašāk izmantotā valūta pasaulē aiz ASV dolāra. 20. gadskārtā ES turpina stiprināt eiro starptautisko nozīmību un pielāgot to jauniem uzdevumiem, starp kuriem ir strauja ekonomikas digitalizācija un virtuālo valūtu rašanās.

Sagatavojis informācijas tīkla *Europe Direct Kuldīgas centrs*

Ko skolās pārveidos, un cik uzņems?

Uzņemšana 1. un 10. klasē, Kuldīgas 2. vidusskolas, Alsungas bērnudārza *Miķelītis* un Laidu pamatskolas reorganizācija pārrunāta Kuldīgas novada pašvaldības sociālo, izglītības un kultūras lietu komitejā.

(Par Laidu pamatskolu vairāk lasiet otrdien, 25. janvārī, Laidu lappusē, bet īsumā – komiteja lēma ar 1. augustu pamatizglītības posmu no 1. līdz 9. klasei likvidēt un Sermītes pirmsskolas grupas iekļaut Turlavas pamatskolā.)

PIEVIENO SKOLĀM

Lai bērniem no pieciem gadiem būtu vieta obligātajās pirmsskolas sagatavošanas grupās, tās jāveido arī skolās, jo pirmsskolas iestādes visus nespēj nodrošināt.

Nākamajā mācību gadā tās būs Kuldīgas 2. vidusskolā (arī Rendā), Turlavas pamatskolā (arī Sermītē), Skrundas vidusskolā (sešus gadus veciem bērniem), Vārmes, Ēdoles, Alsungas, Nīkrāces, Kabiles pamatskolā un Vilgāles sākumskolā (arī Snēpelē). „Katru gadu grupu komplektēšanu plānojam pagastu mācību iestādēs,” sacīja izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure. „Tas nozīmē, ka bērni tiek sagatavoti pirmsskolas grupās, kas darbojas pie pamatskolas vai sākumskolas. Ir daži izņēmumi, piemēram, Kuldīgas 2. vidusskola un Skrundas vidusskola. Prakse, ka obligātā sagatavošana notiek skolās, ir labi iegājušies.”

SEŠAS DESMITĀS KLASĒS

Nākamajā mācību gadā plānotas sešas 10. klases: Kuldīgas Centra vidusskolā (KCV) un V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā – katrā pa divām, bet Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā un Skrundas vidusskolā – pa vienai. „Precīzu skaitu nevar pateikt, jo liela daļa skolēnu vēl nezina, ko darīs pēc 9. klases. Vairāk nekā puse izvēlas profesionālo izglītību. Klašu skaits

piedāvāts pēc iepriekšējo gadu pieredzes,” saka S.Dubure. „Lai atvērtu vienu klasi, skolēnu nedrīkstētu būt mazāk par desmit.”

KCV direktore un arī deputāte Brigita Freija atzina, ka vidusskolēnu piesaiste ir viens, bet svarīgi, lai viņi nepārietu tālmācībā vai mācības nepamestu: „10. klasē uzņēmām 37, bet tagad trīs izvēlējušies tālmācību.” Līdzīgi ir V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā. Komiteja konceptuāli atbalstīja termiņu: līdz 1. augustam skolēnam jāizdara izvēle, vai mācīties vidusskolā, un jāpiesakās 10. klasei.

KOPĀ AR AUGSTSKOLĀM

Deputāte Daiga Kalniņa interesējās: „Pēc jaunā standarta ir divi izglītības grozi, un tajās skolās, kurās ir divas klases, to var izdarīt, bet kas notiks tur, kur ir tikai viena?” S.Dubure skaidroja: „Pēc jaunā standarta strādājam otro gadu. Pirmajos divos skolēni apgūst pamatlīmeņa priekšmetus, un līdz padziļinātiem kursiem būs nokļuvuši nākamajā mācību gadā. Esam domājuši, kā to realizēt attiecībā uz skolēnu skaitu, pedagoģu resursiem un citiem apstākļiem, lai pēc iespējas labāk piedāvātu skolēnus interesējošo padziļināto jomu. Ar Rīgas Tehniskās universitātes mācību spēkiem tiek gatavots nodomu protokols par padziļinātu kursu fizikā un ķīmijā. Pēc aptaujas datiem 11–12 skolēnu ir izvēlējušies fiziku un tikpat daudz ķīmiju. Viņiem esot 12. klasē, organizēsim kursu šo mācību spēku vadībā. Esam lūguši skolu direktorus līdz martam skolēnus aptaujāt, lai saprastu, ko vēl varam mācīt apvienoti, koordinēti.”

Pašvaldībai bijusi tikšanās ar Latvijas Kultūras akadēmijas (LKA) prorektori Andu Laķi, un runāts, ka Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola varētu kļūt par LKA vidusskolu. „Sarunas bija pozitīvas, un ir nolemts izstrādāt nodomu protokolu par iespējamo sadarbību,” pastāstīja izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga.

VARĒS PIETEIKT PIRMKLASNIEKUS

1. februārī 8.00 vecāki varēs Kuldīgas novadā deklarētos bērnus sākt reģistrēt 1. klasei. Piesakot elektroniski, jānosūta iesniegums, kas parakstīts ar elektronisko parakstu vai ar parakstu skenētā veidā, pēc tam piecās darb dienās iesnieguma oriģināls jānogādā izvēlētajā skolā. Pieteikšanās ilgs līdz 1. aprīlim. Savukārt no 4. aprīļa līdz 31. maijam brīvajās vietās varēs pieteikt visus pārējos bērnus neatkarīgi no dzīvesvietas.

Nākamajā mācību gadā KCV un V.Plūdoņa vidusskola atvērs trīs 1. klases, Skrundas vidusskola – divas, pa vienai – KMHZV, Nīkrāces, Vilgāles, Vārmes, Turlavas, Kabiles, Ēdoles un Alsungas skola. Arī Kuldīgas 2. vidusskolā būs viena klase vispārējā izglītībā un pēc pieprasījuma – speciālajās programmās.

ALSUNGĀ VIETA NEMAINĪSIES

No 1. augusta plānots Alsungas bērnudārzu *Miķelītis* un pirmsskolas grupas iekļaut Alsungas pamatskolā. *Miķelītī* darbojas četras grupas, kopējais bērnu skaits – 72. Pērn novembrī atlūgumu uzrakstījusi iestādes vadītāja Aleta Lipsne, un kopš decembra pienākumu izpildītāja ir pamatskolas direktore Undīne Priedoliņa. „Bērni turpinās apmeklēt tās pašas telpas, strādās tie paši darbinieki, jo reorganizācija vairāk ir struktūras sakārtošana dokumentos,” skaidro S.Dubure.

PAR GODU MĀKSLINIEKAM

Pārveidojot izglītības tīklu, dome sākusī pakāpenisku Kuldīgas 2. vidusskolas pārveidi par pamatskolu, un tas stāsies spēkā nākamajā mācību gadā. Šovasar to absolvēs pēdējā 12. klase, un no rudens tā sauksies Indriķa Zeberīņa Kuldīgas pamatskola.

Lēmumi vēl jāpieņem deputātiem domes janvāra sēdē.

Inta Jansone

Arī skolēni slimo vairāk

Tāpat kā visā Latvijā, arī Kuldīgas novadā Covid-19 dēļ arvien vairāk skolēnu spiesti mācīties attālināti.

Centra vidusskolā karantīnā atrodas astoņas klases, Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā – trīs, 2. vidusskolā – divas, V.Plūdoņa vidusskolā – viena, taču nākamo dienu laikā tiks nodoti jauni Covid-19 testi.

Nīkrāces pamatskolā karantīnā devušās divas klases. Alsungas pamatskolā nav nevienas, taču viens 9. klases skolēns un audzinātāja ir kontaktpersonas Covid-19 slimniekam un gaida testa rezultātus. Vilgāles sākumskolā, Kabiles, Turlavas, Vārmes, Ēdoles pamatskolā un Skrundas vidusskolā neviena klase karantīnā nav devusies.

Apkopojusi Amanda Gustovska

Kam tiks Kilograms kultūras?

Padures muiža ir viena no 36 kultūrvietām valstī, kas iekļuvusi sabiedrisko mediju gada balvas *Kilograms kultūras ziemas fināla* balsojumā.

Vietnē <https://ej.uz/KGkulturas2021> līdz 26. janvāra 23.59 var balsot par nominantiem deviņās kategorijās: *Mūzika, Virtuālā māksla, Literatūra, Kino, Teātris, Mantojums, Pārsteigums, Notikums* un *Mana kultūrvietā*.

Balvas ieguvēji tiks noskaidroti ceremonijā 19. februārī 21.15, ko tiešraidē rādīs LTV1 un vietnē *Replay.lv*, bet dzirdēt varēs Latvijas Radio 1 un Latvijas Radio 3 *Klasika*.

NO LIKUMSARGU IKDIENAS

Izsit logu un mūk mežā

Stāsta Valsts policijas (VP) Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

Nedēļas laikā Kuldīgas policisti sākuši trīs administratīvā pārkāpuma procesus un reģistrējuši 11 ceļu satiksmes negadījumus. Cietušo nav.

17. janvārī VP saņēma izsaukumu uz dzīvokli Kuldīgā, jo kādai sievietei esot nozagts mobilais telefons. Kad pie viņas ieradās policisti, telpā atradās arī vīrietis, abi bija reibumā. Sieviete turpināja apgalvot, ka vīrietis telefonu nozadzis. Savukārt viņš skaidroja, ka pa dienu kopā iedzēruši, tad sieviete kaut kur aizgājusi, atgriezies ar telefonu rokās. Pēc tam iegājusi istabā un nav nākusi laukā, tātad telefonam jābūt tur. Sieviete tam nepiekrīta. Vīrietis skaidroja, ka sieviete regulāri no viņa slēpj savas mantas, kuras pēc tam nevar atrast. Policistiem apskatot istabu, telefons tika atrasts. Pret sievieti sāks administratīvais process.

18. janvāra naktī policija izsaukta uz Vārmī. Sieviete skaidroja, ka viņai radies konflikts ar vīrieti. Abi bija reibumā. Sieviete vēlējas, lai vīrietis dodas prom, un viņš to izdarīja, bet pēc stundas atgriezās un izsita logu. Likumsargiem vajadzēja uz Vārmī braukt atkārtoti, bet vīrietis jau bija aizbēdzis. Apskatot apkaimi, bēglis atrasts mežā. Iesniegumu par loga izsīšanu sieviete rakstīt atteicās, bet pret vīrieti sāks process par sīko huligānismu. Viņa izelpā konstatētas 2,07 promiles.

Pierakstījis Alberts Dinters

Ūdensvadu un kanalizāciju uztic Kuldīgas ūdenim

No 1. janvāra ūdensapgāde un kanalizācija, notekūdeņu savākšana un attīrīšana Alsungā nodota pašvaldības uzņēmumam *Kuldīgas ūdens*.

Tā nolemts novada domes sēdē decembrī. Pagasta pārvaldes vadītāja Santa Kreičmane komentē: „Tā ir bijis visās pagastu pārvaldēs. Arī mēs māju apsaimniekošanu nododam *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem*, tāpat ūdeni – *Kuldīgas ūdenim*. Pirms tam apsaimniekojām paši, bet tagad esam pievienoti Kuldīgas novadam.”

Mantojuma centram vajag vadītāju

Jau 30. novembrī tika izsludināts konkurss uz suitu kultūrvēsturiskā mantojuma centra vadītāja amatu, taču neviens pretendents tā arī nepieteicās.

Kuldīgas novada pašvaldības personāla speciāliste Ina Firsova stāsta, ka konkurss uz šo vakanci ir beidzies un tālāko rīcību izvēlēšoties izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga.

Vērtē ietekmi uz savu darbību

Četri uzņēmēji no dažādām sfērām Alsungā dalās pārdomās, vai Covid-19 laiks un ierobežojumi viņu darbā ko mainījuši.

Nekas nemainās

Aigars Vanags darbojas zemnieku saimniecībā *Senlejas*, ar, frēzē un vago mazdārziņus un nelielus laukus. Viņam šis laiks nav neko mainījis: „Mūsu sfērā kovida ierobežojumi neko neietekmē. Viss notiek tāpat kā līdz šim.”

Izvēlas tuvāko ārstu

Veterinārārste Ineta Caune teic, ka lielu izmaiņu nav, tomēr vietējie palīdzību meklējot tuvāk: „Runājot par Alsungu, pirms kovida tik daudz klientu nebija. Alsundznieki tagad ar saviem mājdzīvniekiem nāk pie manis, nevis brauc pie ārsta uz kādu tālāku, lielāku pilsētu, kā tas bija pirms tam. Man klientu ir nedaudz vairāk nekā iepriekš.”

Arhitektam darba vairāk

Juris Lipsnis ir arhitekts, kurš sniedz dažādus ēku projektēšanas pakalpojumus. Viņš stāsta, ka šis laiks biznesam nācis tikai par labu: „Būvprojektu izstrādei ļoti labs laiks, jo nekas daudz nemainās. Tāpat kā līdz šim strādāju mājās. Vienīgais mīnuss – sarežģītāk ir satikties ar klientiem. Ja jānodod apskatīt kādas būves, tas jāsaplāno tā, lai satikšanās būtu droša. Citādi nekas nav mainījies. Kopš ieviesta būvniecības informācijas sistēma, visu būvprojektu saskaņošana notiek elektroniski, un tas, manuprāt, ir ļoti labi un ērti. Darba ir vairāk. Tieši šajā laikā daudzi pilsētnieki domā pārvākties uz laukiem, tādēļ projektu saradies vairāk nekā pirms pandēmijas.”

Mācās attālināti

Laila Puķīte vada suitu kulinārā mantojuma un rokdarbu meistarklases un atgādina, ka tikties klātienē vairs neiznāk, tādēļ atrasta izeja – mācības notiek attālināti: „Tādai darbībai ir gan savi plusi, gan mīnusi. Pluss ir tāds, ka nu meistarklasēm var pieslēgties vairāk cilvēku. Tie, kuri dzīvo tālāk vai kāda iemesla dēļ tikties nevarētu, izmanto iespēju un pieslēdzas attālināti. Bet, protams, labāks darbs ir klātienē, tāpēc ar nepacietību gaidām, kad ierobežojumu laiks beigsies un varēsim atsākt tikties.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

„To nemaz nevar tik ātri atmest”

Alsungas etnogrāfiskā ansambļa *Suitu sievas* ilggadējā dalībniece Marija Steimane, kura labāk pazīstama kā Ručs, nesēn sagaidījusi 90. dzimšanas dienu. Spītējot gadskaitlim, viņa ir priecīga un aktīva, turpina iesaistīties ansambļa darbībā un interesējas par kultūras dzīvi pagastā.

Par jubileju viņa teic: „Nosvinēju brīnišķīgi – nevarēju nemaz iedomāties, ka man ir tik daudz draugu! Telefoniskus sveicienus saņēmu visu dienu. Kad man apritēja 88, priecājos, kādi divi skaisti kliņģeri. Tad tas nelikās liels skaitlis, bet tagad, kad sagaidīti jau 90, gan liekas daudz.”

Lai gan laiki diezgan grūti, jo pasaulē plosās Covid-19, viņa cenšas uzturēt pozitīvu prātu un izvairās no tiem, kuri noskaņoti negatīvi, ceļ skandālus gan uz ielas, gan sociālajos tīklos: „Ar tādiem kopā neeju – cenšos būt tālāk nost. Uzturos ar savējiem – draugiem un ģimeni. Esmu atbraukusi Rīgā pāris mēnešu padzīvot pie meitas Ivetas, kamēr mājās rit remonts. Šeit man ir ļoti mierīgi.”

DZIEDĀŠANU NELIEK MALĀ

Suitu sievām Marija vēl netaisās mest mieru: „Kamēr paiet varu, piedalos. Pēdējais brauciens ansamblim bija uz Gruziju decembrī, un uz turieni ļoti gribēju tikt, bet paiet nevarēju – nu vajadzīga viena nūja. Bet joprojām uzturu sakarus ar savu ārzemnieci Norie Japānā.” Vasarā plānots ar *Suitu sievām* uzstāties, ja būs spēks paiet: „To nemaz nevar tik ātri atmest. Tas man ir tik tuvs un ierasts! Jaunībā nepārtraukti braucu uz pasākumiem. Tagad, lai arī negribas, iznāk nedaudz atturēties no tāliem braucieniem, taču tajos, kas notiek Alsungā, vēl piedalos.”

SUITU KULTŪRAI NĀKOTNE BŪS

„Grūti teikt, vai tas, ka Alsunga tagad ir atpakaļ Kuldīgas novadā, ko maina. Visi kolektīvi, arī mani kolēģi, turpina darboties. Mums nekāds naidis ar kuldīdzniekiem nav, tāpēc domāju, ka tas nemaz nav slikti! Un jaunieši lai turas! Tie no mums neatpaliek. Cik vien var, piedalās visos Alsungas svētkos. Tāpat daudzi interesējas par suitu kultūru, un par to liels prieks. Cik no jauniešiem dzirdu, daudziem suiti tiešām interesē. Arī maniem bērniem. Mazdēls Mārtiņš Miļevskis darbojas mūzikā, ir komponists – drīz viņam būs koncerts. Ļoti lepojos ar viņu.”

„Pēc cilvēku zvaniem jūtu, ka mani vēl atceras – neesmu aizmirsta un pazaudēta. Viņi mani motivē neapstāties.”

Tautā sauktais Ručs jeb Marija Steimane 9. janvārī nosvinējusi 90. jubileju.

Nereti jaunie Mariju aicinot piedalīties: „Pēdējais bija gājiens pa Žibgravas taku kopā ar Alsungas jauniešiem.”

IEDVESMO CILVĒKI UN MŪZIKA

„Lielāko prieku un mieru dod man tuvi cilvēki. Tik liels prieks un sirds siltums bija saņemt tik daudz sveicenu dzimšanas dienā! Pēc viņu zvaniem jūtu, ka mani vēl atceras – neesmu aizmirsta un pazaudēta. Viņi mani motivē neapstāties. Tāpat kā mana mamma – arī viņa līdz pašam vecumam darbojās. Kā iesāka, nevarēja vairs apstāties. Šo rakstura īpašību esmu paņēmusi no viņas.”

Mariju iedvesmo arī jaunākās grāmatas, un pēdējā lasītā esot jaunie *Suit' stāst'.* „Vēl ļoti daudz lasu laikrakstus – tie mani interesē. Izlasu visus jaunumus, kas notiek vietējos pagastos. *Kur-*

zemniekā lasu par savām *Suitu sievām*, kā viņām gājis Gruzijā.” Vēl iedvesmas avots ir mūzika: „Tā man svarīga kopš dzimšanas. Esmu priecīga, ka šo iedvesmu un talantu esmu nodevusi tālāk ģimenē. Drīz klausīšos mazdēla Mārtiņa koncertu – ļoti gaidu.”

NO SLIMĪBAS JĀSARGĀJAS LAUKOS

Latvijā visvairāk iepriecinot daba, cilvēki un pasākumi: „Viss, kas pie mums notiek, ir ļoti skaisti. Mums ir skaistas, sakoptas pilsētas, daudz mežu, krāšņa daba.” Bet visvairāk sāpot sirds, ka kovids skaisto nobremzējis: „Tas mūs visus satrauc, taču ceru, ka tiksīm no tā drīz vaļā. Esmu vakcinējusies ar *Modernu*, lai tiktu uz kādu veikalu vai pasākumu. Turpmāk gan centīšos iztikt bez potēm. Sevi varu pasargāt, padzīvojot savos laukos ar zālītēm, kas man turpat uz lauka aug. Gribu,

lai organismā ir mazāk ķīmijas. Vairs man no kovida bailes nav, bet sākumā bija gan. Tagad pie tā vairs tik ļoti nepiedomāju – gan tādēļ, ka esmu potēta, gan tādēļ, ka man ir cilvēki, kas palīdz sagādāt visas preces.”

AR POTI TOMĒR DROŠĀK

„Slikti, ka cilvēki ir tik ļoti ierobežoti un bez vakcīnas nevar aiziet pat uz veikalu. Tas man šķiet nepareizi. Es savā mūžā neko tādu vēl piedzīvojuši neesmu, bet tur neko nevar darīt. Tomēr labi, ka es un manas draudzenes aizgājām poti saņemt, jo tagad ir drošāk aiziet uz veikalu. Man arī Rīgā ar poti ir drošāk. Labi vien ir, ka to saņēmu, – nekas sliktas jau nenotika. Nekādu blakusefektu nebija.” Ne Marija, ne tuvie cilvēki ar kovidu neesot saskārušies. Viņa cer, ka neviens arī nesaslīms un drīz šī slimība norims.

„Stāvējām par brīvu Latviju”

Jau 31. gadu janvārī visā Latvijā piemin 1991. gada barikāžu laiku. Atceras kuldīdznieki JURIS KŪLIS un KĀRLIS BLŪMS.

Lai OMON nesāk trakot

Kuldīdznieks Juris Kūlis (pirmais no labās) 1991. gada janvārī pie Ministru Padomes Rīgā. 20. janvāra asiņainie notikumi cilvēkiem visā Latvijā deva stimulu iestāties par neatkarību un apņēmību, jo bija skaidrs: ja savu brīvību nenosargāsim tagad, tad vēlāk ne tik.

Vien trīs dienas pēc asiņainajiem notikumiem galvaspilsētā, Bastejkalnā, kad 20. janvāra vakarā Rīgas speciālo uzdevumu milicijas specvienība OMON uzbruka Iekšlietu ministrijai un bojā gāja vairāki cilvēki, turp uz barikādēm devās arī Juris Kūlis, pašlaik Kuldīgas novada pašvaldības policists.

„Es tolaik mācījos Liepājā un piestrādāju Liepājas tipogrāfijā. Darbā kolektīvs sataisījās uz Rīgu, es braucu līdz. Kā citādi? Tobrīd viss izskatījās ļoti nopietni. Doma bija tāda, ka braucam stāvēt, sargāt, lai būtu vairāk cilvēku, jo tad OMON netrakos. Un beigās tā arī bija. Skaidrs, ka pēc notikumiem Bastejkalnā ikviens aizdomājās par savu drošību, bet

nebija variantu. Jābrauc. Toreiz man bija uzskats: ja esi latvietis, tev jābūt Rīgā.

Es pārsvarā uzturējos pie Ministru Padomes. Tur bija sabraukuši baļķvedēji ar baļķiem, tauta turpat grozījās. Atceros, ka kāds vīrs uzrāpās uz viena baļķvedēja, paņēma rokās papīrmalkas baļķēnu un teica: „Panāk tik, komunisti, šurp! Cik komunistus nositīšu, tik svītru baļķi iegriezīšu!” Protests jau nebija pret tautībām, jo pūlī atradās arī daudz krievu, kuri bija gatavi stāvēt līdz pēdējam. Tas bija protests pret režīmu. Pastāigājām arī pa Vecrīgu, kur bija ļoti daudz cilvēku. Nemāku teikt, cik taktiski tā bija nobloķēta, bet bija: ar betona blūkiem, ar baļķiem, ar metāla konstrukcijām. To visu var

redzēt fotogrāfijās. Ar domu, lai tanki netiek klāt. Ja tas notiktu, nevar zināt, vai barikādes tankus apstādīnātu.

Es domāju, ka Maskavu no pavēles uzbrukt atturēja tās tautas masas Vecrīgā. Cilvēku bija pārāk daudz. Nevienā mirklī neredzēja nevienu, kurš būtu pamatīgi salietojies alkoholi. Jā, siltumam paņēma pa graķītim – tas arī viss. Ar ēšanu nebija problēmu, jo pie katra ugunsкура kaut ko varēja dabūt, visi bija ļoti laipni. Pasēdi pie ugunsкура, pasildies, pastaigā, autobusā paguli un – aiziet atkal tālāk! Rīgā sabiju divas diennaktis. Ja, braucot atpakaļ uz Liepāju vai nākamajās dienās saņemtu ziņu, ka atkal vajag doties palīgā, es būtu braucis.”

Likumsakarīgs iznākums

„Bez ievada to nevar pastāstīt,” tā atmiņu stāstījumu sāk Kārlis Blūms, kurš 1991. gada janvārī barikādēs piedalījās gan Kuldīgā, gan Rīgā.

KURNOŠĀ PRIEKŠVĒSTURE

„Tas nebija tā, ka pienāk 1991. gada janvāris, un viss notiek. Visa Latvija kopš 1988. gada dzīvoja manifestācijās. 1987. gadā, kad cilvēki pirmo reizi ar karogiem gāja pie Brīvības pieminekļa, kad notika aizturēšanas, normālie cilvēki skatījās uz to kā uz kaut ko dīvainu. Toreiz tur nebija daudz. Bija, kas gāja, tad bija tādi, kas noskatījās no malas, un miliči, kuri aizturēja, filmēja.

Bērnbā mums skolas laikā Brīvības piemineklis bija tikšanās vieta, platforma, un mēs tur daudz uzturējāmies. Tas fons jau bija tāds. Svētīšu vakari Brāļu kapos, sveču likšana pie prezidenta Čakstes kapa, kurai sekoja izslēgšanas no skolas. Ja kāds rakstīja pretpadomju dzeju, piemēram, par Lāčplēsi un to, ka krievi bēgs, kad Lāčplēsis modīsies, tad mēs neapzinājāmies sekas tam, ja mājās šādu pierakstus atradīs. Es vairs neatceros, kurā datumā novembrī tolaik bija Studentu diena, bet uz tās rēķina arī kaut kas tika nostrādāts. Par Ulmani zināja visi, ka tāds ir bijis. Kurnēšana bija visu laiku, bet tāda apslēpta, gruzdoša.”

LĒNĀ GRUZDĒŠANA UN GORBIJS

„Astonēsmītajos strādājām jūras krastā Slīteres rezervātā, un atmiņos, ka tur parādījās tāds Māris Ošs, kurš, kā vēlāk uzzinājām, bija iesaistīts pretvalstiskajos procesos. Īpatnējs cilvēks. Pie mums pat nāca no Padomju armijas daļas un izprašāja. Kad kolēģi, kuri pazina Ilgu Reiznieci,

uzaicināja uz Ziemassvētkiem Ilgus Mazirbes kultūras namā, tad mūsu direktore Anna Seile bija šausmīgi uztraukusies. Tas varēja izraisīt nevēlamas sekas. 1983. gadā notika lielas tiesvedības arī pret folkloristiem. Tika pārbaudītas māju bibliotēkas, atklājās, ka tajās atrodas Bībele – aizliegtā literatūra.

Tad pēkšņi Gorbijs (PSRS prezidents Mihails Gorbačovs – aut.) nāca ar ideju, ka sociālismam varētu iedot cilvēcīgu seju, un tā gruzdēšana parāvēs uz āru. Es ar izbrīnu lasu vai skatos video, kuros cilvēki atzīstas, ka viņi tam murgam ticējuši – tam sociālismam un komunisma idejai. Manu paziņu lokā nebija neviena, kurš ticētu tam, kas mums bija jārunā, kam bija jātic, kas jāstāsta vēstures stundās. Neviena. Daži pārliecības dēļ Komunistiskajā partijā nestājās. Vai arī ticības dēļ. Atceros, ka tā pati PSKP vēstures skolotāja stāvēja pie baznīcas durvīm un skatījās, kuri studenti nāks ārā. Viņus tad vervēja stāties ateistu pulciņos. Viņi to darīja – tad varēja uz baznīcu iet legāli, jo no viņiem prasīja pastāstīt to, kas tur notiek. Cilvēki izmantoja režīma veidoto sistēmu, lai apietu pašu režīmu. Mūsējie nebija ar pliku roku ņemami. Tas notika visur. Tā vēstures pasniedzēja uz režīmu bija ķerta. Fons tāds, ka mēs iekšēji neviens tam neticējām, bet mūs lika mierā. Ja aktīvi nevērsies pret iekārtu, iekārta lika tevi mierā.”

LATVIEŠI NAV VIENĪGIE

„Iekārta patika, ka jaunieši ceļo. Tolaik visas PSRS robežas bija vaļā – brauc, kur gribi! Aizbraucām reiz Maija svētkos uz Karpatiem, kur satikām tādas pašas trakos no citām padomju republikām. Kamēr gaidījām,

Kārlis Blūms: „Tajās dienās es pa īstam noticēju, ka mēs esam brīvi.”

kad upēs pacelsies ūdens un varēs laivot, kopā ar jauniešiem no Ļeņingradas uztaisījām iešanu demonstrācijā. Mēs to kopā pārvērtām par brīnišķīgu karnevālu, un tas pierādīja, ka arī citur bija līdzīgi domājošie, kuri bija neapmierināti un režīmam neticēja.”

CAUR PUĶĒM

„Kad sākās *perestroika*, aktivizējās vairākas lietas. Piemēram, tādi cilvēki kā Imants Ziedonis, kuri rakstīja feļetonus un kritizēja pastāvošo varu, kā sociālistiskajā iekārtā nevajadzētu būt. Vēl viens piemērs. Daiņa Īvāna un Artūra Snipa raksts 1986. gadā izraisīja sprādzienam līdzīgu efektu, panākot Daugavpils hidroelektrostacijas celtniecības apstādīnāšanu, kaut arī tai jau bija iztērēti miljoni. PSRS tas bija bezprecedenta gadījums, kad režīmam jāpiekāpjas, un ļoti svarīgs pagrieziena punkts tālākajos Atmodas procesos. Arī protesti pret Rīgas metro. Pārdaugavā, Arkādijas parkā, sanāksmes rīkoja Vides aizsardzības klubs ar Arvīdu Ulmi priekšgalā. Arī aktieri, avīžu redaktori zināja, kā

cilvēkiem starp rindām pateikt vairāk. Eduards Pāvuls lugā *Zili zirgi sarkanā pļavā* tēloja Ļeņinu. Nu, kurš ies skatīties uz Ļeņinu? Bet zāle vienmēr stāvgrūdām pilna. Viss bija smalki nostrādāts. Ik pa laikam kaut kādas adatas izlīda cauri mūrim, tikai vajadzēja tās saskatīt. Tie bija cilvēki, kuriem vajadzēja dzirksteli.”

DZIRKSTELI SAGAIĀDĪJA

„1987. gada notikumi daudz ko aizsāka, bet 1988. gadā viss jau gāja vaļā. Jau tolaik likās, ka esam brīvi. Aizlūgums Baltijas jūrai, akcija *Baltijas ceļš*. Pietika ar ierakstu tālāka *Kurzemniekā*, ka tad un tad tiekamies tur un tur. Cilvēki kāpa autobusos un brauca uz Bausku, lai stāvētu *Baltijas ceļa* ķēdē. Jābrauc uz Rīgu, uz Daugavmalu? Braucam! Nevienam nebija nekādu jautājumu. 1991. gada janvārī bija lielā demonstrācija krastmalā. Aizbraucām, piedalījāmies un braucām mājās. Tad parādījās ziņas par Lietuvā notikušo (militāristu uzbrukumu cilvēkiem – aut.). Es sataisījās, kāpu *zapiņā* un braucu uz Kuldīgas raidstaciju. Dega ugunskurs, vīri jau bija atvilkuši blūkus, bet es nevienu nepazinu. Atgriezās Kuldīgā, kur otrs sargājams objekts bija pasts. Uz ielām salikti dzelzsbetona blūki, pieēja nobloķēta no visām pusēm. Tā mēs tur bijām. Klīdām un runājāmies. Pagāja viena nakts, aizgājām uz bijušo izpildkomiteju. Satiku Valdi Līcīti, Aleksandru Langi, Uldi Anti. Daudzi it kā skatījās komunisti, bet viņi bija racionāli domājoši. Mēs visu laiku klausījāmies ziņas, kas notiek Rīgā, bet Kuldīgā viss bija mierīgi.”

RĪGĀ TĀ VĒL NEBIJA BIJS

„Mans tēvs Jānis Blūms jau bija

Rīgā. Aizgāju uz apavu darbnīcu Pilsētas laukumā, jo zābaki juka laukā pa vilēm, kurpnieks uzreiz salaboja, bet, uzzinājis, kurp došos, naudu neņēma. Autobusā braucu uz Rīgu. Vecpilsētā pārņēma sajūta, kādas nekad vairs nav bijis: es nedzirdēju krievu valodu. Rīgā dzīvoju līdz 20 gadu vecumam un piedzīvoju to, ka latvieši viens otram krieviski jautā, cik pulkstenis. Un te pēkšņi... Eju pa pilsētu un jūtos brīvs. Doma laukumā kuras ugunsкура, sēž vīri, ir barikādes. Toreiz nebija daudz betona blūku, tos saveda vēlāk. Satiku darbā biedrus, nakts melnumā Bioloģijas fakultātē Kronvalda bulvārī pārnakšņojām. Satiku dzejnieku Jāni Baltvilku. Viņš teica: „Zini, ir sajūta, it kā es būtu gājis kaujā, jo katru reizi, kad atskan trauksme, liekas, ka tas ir pa īstam.” Patiesībā vājprātīgas izjūtas, jo nav iespējams šādu stresu izturēt diennaktīm ilgi. Pierodi kaut kādā mērā, un viss iegūst groteska karnevāla izskatu, jo pārējā pilsēta dzīvo ierasto dzīvi.”

KĀ PĒC ROKASGRĀMATAS

„Daudzi saprata: ja nāks tanki, vienkāršajām barikādēm tie tiks pāri. Pie Saeimas, kur savesti milzīgi betona blūki, gan netiktu. Starp cilvēkiem Vecrīgā milzīga daļa bija dienējusi Padomju armijā: bijušie tankisti, sapieri. Nocietinājumi uztaisīti kā pēc armijas rokasgrāmatas: sametinātas sliedes, U veida profili, prettanku čakarņi. Vīri nopietni pastrādājuši. Kur nu vēl smagā tehnika, autobusi, milzīgie traktori *Kirovec!* Visur spēlēja mūzikas grupas, lai cilvēkus uzmundrinātu. Latvieši izsekoja OMON, skatījās, ko tas dara. Tajās dienās pa īstam noticēju, ka mēs esam brīvi.”

Stipras iekšas un kara apstākļu medicīna

Kuldīdzniece GRĒTA SMIRNOVA ir jauna un mērķtiecīga medicīnas studente. Viņa mācās Rīgas Stradiņa universitātes 5. kursā, strādā Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestā un Paula Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas Covid-19 intensīvās terapijas nodaļā. Grēta atklāj nodaļas darba smagumu, to, kādas sekas tas atstāj uz garīgo veselību, un skaidro, kas, viņasprāt, pandēmijas laikā ir visnegodīgākais.

Tu dodies pretī saviem mērķiem mediķes karjerā. Kā izdomāji, ka šis būs tavš aicinājums?

Mans stāsts sākās ar to, ka bērnodarzā izdomāju: būšu plastiskā ķirurgē. To teicu arī tad, kad man jautāja, kas būšu, kad izaugšu lielā. Gadiem ejot, tas nemainījās – visu laiku prātā bija medicīna, un ne par ko citu īsti nedomāju. Pati daudz slimoju, man bijušas traumas, kas noveda pie tā, ka daudz laika pavadīju slimnīcā. Saprātu, ka tas ir ļoti interesanti un ka man tur patīk. Sākumā gribēju būt plastiskā ķirurgē, tad torakālā* ķirurgē, tad kardiokirurgē. Tagad esmu sapratusi, ka mans ceļš ir anestezioloģija un reanimatoloģija.

„Nevakcinētie zina, uz ko parakstās, ja nepotējas, taču tad, kad saslimst un ir slikti, tad, protams, gaida, kad viņus glābs. Man tas liekas negodīgi.”

Kad un kāpēc tu sāki strādāt Covid-19 nodaļā?

1. novembrī. Saprātu, ka tādas situācijas nebūs bieži, kad varu piedzīvot gandrīz vai kara apstākļu medicīnu, kad viss notiek ātri, jo ir ārkārtējais stāvoklis. Šajā darbā var redzēt dažādas manipulācijas, piedalīties ārstēšanā, redzēt to, ko universitātes laikā nekad vairs neiznāks redzēt. Tā ir ļoti laba iespēja apskatīt, kāda ir slimnīcas dzīve intensīvajā terapijā, un saprast, ko gribu darīt tālāk. Protams, vēlos cilvēkiem šajā grūtajā laikā arī palīdzēt, viņu dzīvi pēc iespējas uzlabot.

Raksturo savu ikdienu darbā!

Tā ir saspringta, ir ļoti daudz darba. Sāku astoņos no rīta un beidzu nākamās dienas astoņos no rīta. Visas 24 stundas kaut kas notiek, visu laiku ir jāiet un pacienti jāuzrauga. Ja ir kādas izmaiņas, kas izskatās slikti, uzreiz jāzvana ārstam. Ir daži brīvi brīži, lai mēs izietu ārā no Covid-19 infekcijas zonas, atpūstos, paēstu un padzertos, jo iekšā nodaļā neko tādu nedrīkst darīt. Ikdienu ir ļoti spraiga – nav tādas atpūtas dienas, kad var nedarīt neko, taču man patīk. Man ir labs, atsaucīgs kolektīvs. Bet kopumā ir grūti, jo šajā nodaļā cilvēku ir ļoti daudz.

Ar kādām grūtībām nākas saskarties?

Tās lielākās, sākot strādāt, bija

Topošā ārste GRĒTA SMIRNOVA:

„Strādājot medicīnā, jāpierod, ka jebkurā diennakts laikā var notikt jebkas.”

tās, ka nezināju, kā darboties ar aparāturu intensīvajā terapijā. Tas bija jāiemācās, jo tur ir specifiskas lietas, kādu parastajā nodaļā nav. Izaicinājums ir darba specifika, jo jābūt gatavam jebkādam situācijām. Lielākās grūtības vēl joprojām man ir krievu valoda, jo to es diemžēl nemāku, un tad komunikācija ar pacientiem ir mazliet grūtāka. Bijuši vairāki kuriozi atgadījumi, kad man kāds cenšas kaut ko pajautāt, taču es sacīto pilnībā pārprotu, jo zem maskas ir vēl grūtāk saprast, ko pacients saka, vai arī es vienkārši nesaprotu un nemāku atbildēt.

Kā šis darbs ietekmē tavu garīgo veselību?

Ietekmē nešaubīgi. Ir tādi gadījumi, kad cilvēku glābt neizdodas un viņš nomirst. Pirmās reizes, kad to piedzīvoju, bija grūtas. Kamēr esmu darbā, nav laika to apdomāt un to tik daudz neizjūt, bet, kad aizeju mājās, pasēžu un padomāju, tad kļūst ļoti skumji. Ir bijuši brīži, kad jāraud, bet ar lai-

ku pierod. Ļoti smagi ir tie brīži, kad cilvēks prasa, vai viņam viss būs kārtībā, bet tu zini, ka nebūs, un ir grūti to pateikt.

„Izvēlējos šo darbu tāpēc, ka sapratu: tādas situācijas nebūs bieži, kad ir ārkārtējais stāvoklis un var piedzīvot gandrīz vai kara apstākļu medicīnu.”

Bez darba man vēl ir mācības universitātē, kas bieži vien ar studentu garīgo veselību nerēķinās. Daudzi pasniedzēji ir saprotoši un vēlas, lai ejam strādāt uz slimnīcām, jo nav, kas palīdz, bet daļa pasniedzēju nav pretimnākoši.

Ko der atcerēties, strādājot Covid-19 nodaļā?

Pats svarīgākais – jāievēro visi

noteikumi un pret visiem pacientiem jāizturas vienādi. Vienmēr jābūt laipnam un draudzīgam. Viņiem nevajag, lai tava attieksme uzturēšanos slimnīcā padara vēl grūtāku. Obligāti jāatceras visi epidemioloģiskie noteikumi, higiēnas lietas, jo negribas šo vīrusu iznest ārpus darba.

„Šajā darbā jāsaņem sevi rokās. Nedrīkst būt psiholoģiski vājš: stresot, raudāt, būt panikā.”

Kādi ir šie noteikumi?

Nonākot darbā, jānomazgā un pēc tam jādezinficē rokas. Pēc tam jāuzvelk slimnīcas apģērbs, tam pa virsu Covid-19 speciālais tērps, kurpes, kuras dod slimnīca, respirators, brilles. Nodaļā nedrīkst dzert, ēst vai iet uz labierīcībām. Kad iziet no nodaļas ārā, tad pēc tērpa novilkšanas obligāti ir jāiet dušā, jānodedzinificējas. Tērps tiek atdots tīrīšanai, un pretī tiek saņemts jauns. Šādi notiek vairākas reizes dienā. Saģērbšanās prasa 10–15 minūtes. Obligāti jābūt arī cimdiem.

Kā darbs tevi norūda?

Nodaļā visu laiku esmu uz kājām, kaut kur skrienu, staigāju, ir jāceļ pacienti, jāceļ aparātūra. Tas pats arī neatliekamajā medicīniskajā palīdzībā. Jāpaņem lielā soma, defibrilators, kas jānes, piemēram, uz piekto stāvu, un tā vairākas reizes dienā. Arī mentāli šis darbs norūda. Jāsaskaras ar dažādām situācijām, jāredz dažādas traumas, jāredz, kā pacienti nomirst, vai arī tas, cik smaga ir atveseļošanās. Šajā darbā jāsaņem sevi rokās. Nedrīkst būt psiholoģiski vājš: nedrīkst stresot, raudāt, būt panikā.

Cik no Covid-19 pacientiem ir potēti, un cik daudz ir to, kuri nav vakcinējušies?

Neatliekamajā palīdzībā izsaukumi pārsvarā bijuši pie nevakcinētiem cilvēkiem. Uz vienas rokas pirkstiem saskaitāmi tādi, kas ir potēti. Daudzi nodaļā guļošie, kuri nav bijuši potēti, tagad pieprasa, lai viņus vakcinē, jo saprot, ka pieļāvuši kļūdu. Pārsvarā izskan frāzes, ka nepaspēja, bet tagad gribētu.

Kas tev pandēmijas laikā liekas visnegodīgākais?

Visnegodīgākā situācija izveidojas tiem cilvēkiem, kuri ir potēti un ievēro visus epidemioloģiskos noteikumus. Arī tiem, kas ir imūnsupresīvi**, onkoloģijas pacientiem, cilvēkiem pēc trans-

plantācijas, kad viņi šo veselības problēmu dēļ nevar potēties, bet nevakcinēti cilvēki viņus apdraud. Tam nevakcinētajam, iespējams, nekā īpaša nebūs, bet imūnsupresētajam pacientam tas var būt izšķirošs brīdis, vai viņš turpinās dzīvot. Nevakcinētie zina, uz ko viņi parakstās, ja nepotējas, taču tad, kad saslimst un ir slikti, tad, protams, gaida, kad viņus glābs. Man tas liekas negodīgi.

Kādas trīs lietas tu vēlētos Latvijas medicīnā mainīt? Kāpēc?

Viena lieta, ko es mainītu noteikti, būtu rezidentūras sistēma. Mēs esam ļoti daudzi studenti, kuri augstskolu absolvē, un visi grib iet tālāk rezidentūrā, bet fiziski nav vietu, kur visiem to darīt. Otra lieta noteikti būtu algojums. Īpaši mūsu palīgiem un medmāsām vajadzētu piešķirt lielāku, jo viņi ar pacientu ir visciešākajā saskarē. Viņi ir pirmie, kas aprūpē, baro, mazgā, ģērbj un blakus atrodas 24 stundas. Tas darbs ir fiziski ļoti smags. Principā vajadzētu mainīt visu veselības sistēmu. Piemēram, lai nav tās garās rindas, lai visi var tikt pie speciālistiem un nav jāgaida gadiem. Noteikti gribētu arī to, lai mainās Veselības ministrijas attieksme pret mediķiem, jo tā, manuprāt, saprot tikai ekonomisko pusi, nevis reāli to, kā slimnīcās viss strādā.

„Vajag, lai nekļūst slikti no asinīm, lai nav bail, ka kāds nomirs vai ka pats kaut ko izdarīs nepareizi. Jāiet un jādara!”

Kādām īpašībām jāpiemīt, lai varētu strādāt medicīnā?

Jāpiemīt spēcīgam gribaspēkam, vēlmei mācīties, jo, manuprāt, to varētu darīt tie, kuri ir gatavi iemācīties to darīt. Jābūt stiprām iekšām. Tā, lai nekļūst slikti no asinīm, lai nav bail, ka kāds nomirs vai ka pats kaut ko izdarīs nepareizi. Jāiet un jādara!

Ko tu visiem cilvēkiem pandēmijas laikā novēlētu?

Es novēlu izturību, jo gan jau drīz šis viss beigsies. Galvenais ir sargāt sevi, savu ģimeni un palikt veselīem.

* Torakāls – saistīts ar krūškurvi

** Imūnsupresīvs – ar samazinātu imunitāti

Senākais, vienmēr jaunais bērnu un ābeļu dārzs

Daina Tafelberga,
Amanda Gustovska,
Amandas Gustovskas foto

Ienākot *Ābelītes* jaunajā ēkā, var ieraudzīt krāšņus ābeļi, kas rotā sienu.

15. janvārī Kuldīgas pirmsskolas izglītības iestādei *Ābelīte* apritēja 85 gadi. Epidemioloģiskās situācijas dēļ svinības izpalika. Arī iepriekš jubileja svinēta februārī vai martā, jo janvāra datums ir nosacīts. Tad oficiāli durvis vēris pirmais bērnudārzs pilsētā, bet tas atradies citur un tikai vēlāk pārvietots uz Ziedu ielu blakus toreizējai Vintelera tūka fabrikai. Tomēr arī pirmsākumi tiek pieskaitīti *Ābelītes* vēsturei tāpat kā tā pirmskara paaudze, kura pirmā mina soliņus uz Kuldīgas senāko bērnudārzu, kas laiku lokos piedzīvojis ļoti lielas pārvērtības, bet spējis saglabāt tradīcijas, atjaunot ēkas un ābeļdārzu.

Direktore
Ruta Ziemele
pie *Ābelītes*
vecākās ēkas.

Toreiz un tagad

- **1937. gada** 15. janvārī (kā vēsta vietējais laikraksts) pilsētas valde rūpēs par strādājošajām māmiņām un bērnu izglītošanu atver Kuldīgā pirmo bērnudārzu ēkā pie Ventas tilta. Tajā darbojas viena grupa 30 bērniem no trim līdz astoņiem gadiem. Trūcīgām ģimenēm par brīvu.
- **1940. gadā** bērnudārzs pārcelts uz tūka fabrikas īpašnieka A.Vintelera vasaras māju Ziedu ielā 9, kur tas atrodas vēl tagad. Tolaik darbojas jau trīs grupas.
- **Vācu okupācijas laikā** bērnudārzs jūrgus piedzīvo vēlreiz – uz Padomju (tagad Baznīcas) ielu 20.
- **50. gados** tas atgriežas Ziedu ielā ar četrām pirmsskolas bērnu grupām. 1956. gadā iestādei atvēlēta otra māja blakus, tur atvērta vēl divas grupas. 70. gadu beigās šīs ēkas vietā uzbūvēts jauns divstāvu nams.
- **1968. gadā** piešķirts nosaukums *Ābelīte*, visticamāk, tāpēc, ka ap to iekopts ābeļdārzs.
- **Pēc neatkarības atjaunošanas** pārmaiņu laikos *Ābelīte* turpina augt.
- **2009. gada** septembrī tai pievieno Pelču filiāli ar trim grupām (53 bērniem no pusotra līdz sešiem gadiem). Tiek uzņemti gan Pelču pagasta bērni, gan Kuldīgas mazuļi, par tiem rūpējas sešas skolotājas, trīs auklītes un pavāre.
- **2010. gadā** sākas lielo pārvērtību laiks – top jauna, krāsaina, moderna piebūve četrām grupām un tiek atjaunota divstāvu ēka divām grupām. 2012. gadā – vēl viena piebūve divām grupām.
- **2013./2014. gadā** atjaunota senā ēka, saglabājot vēsturisko izskatu un daudzas detaļas no telpu pirmsākumiem.
- **Tagad** iestāde izaugusi līdz 12 grupām ar 280 bērniem, par kuriem gādā 30 skolotājas un 24 tehniskie darbinieki. *Ābelīte* īsteno programmu, kurā ietilpst arī obligātās mācības piecus un sešus gadus veciem bērniem.

Dienas vidū mazie dodas pastaigā pagalmā, pirms tam silti saģērbjoties.

Jubilejas zīmējumi par tēmu *Mans bērnudārzs*. Mazie izkrāsojuši arī zīmētās tortes.

Mazie sveic ar zīmējumiem

Mazie audzēkņi par godu šai gadskārtai veido zīmējumus par tēmu *Mans bērnudārzs* un *Kas man bērnudārzā patīk*, izkrāso audzinātāju sagatavotās jubilejas kūkas un citas lietas.

„Bērnu darbi tiek izlikti pie sienām, lai arī vecāki var tos apskatīt,” pibilst direktore Ruta Ziemele un atceras, kad svinēts iepriekš. „Kad atnācu strādāt pirms 27 gadiem, zināju, ka *Ābelīte* jubileja ir kaut kad februārī. Konkrēta datuma dokumentos nebija. Pirms neilga laika feisbukā parādījās raksts, ko Kuldīgas bibliotēka atklājusi starp seniem rakstiem. Tur teikts, ka bērnudārzs darbību sācis 15. janvārī, taču atklāts aprīlī. Līdz šim esam svinējuši šiem datumem pa vidu – vai nu februārī, vai martā.”

Pašlaik *Ābelītes* jaunajā mājā ir astoņas grupiņas: divas bērniem no pusgada līdz diviem gadiem, pa divām arī trīsgadniekiem, četrgadniekiem un piecgadniekiem. Vecajā ēkā darbojas četras grupas – trīs, četrus un sešus gadus veciem bērniem.

Te notiek mūzikas un sporta nodarbības.

Bērnu ikdiena – spēles ar rotaļlietām, koka klucīšiem un citām mantām.

Pilnvērtīgs cilvēka mūžs

Lielu ieguldījumu bērnudārza attīstībā devuši agrākie darbinieki.

- Vairāk nekā 45 gadus te strādājuši Leonora Jirgensone, gandrīz 40 gadus iestādi vadot. Tāpat 45 gadus – auklīte un pavāre Austra Kalniņa, ļoti ilgi nostrādājuši saimniecības daļas vadītāja Rita Upeniece, medicīnas māsa Aija Viļuma un vēl daudzi citi.
- 2006. gadā, L.Jirgensonei dodoties pelnītā atpūtā, vadību pārņēmusi audzinātāja Ruta Ziemele. Viņa teic: „85 gadi – tas ir pilnvērtīgs cilvēka mūžs, un visus, kas ar to saistīti, uzskaitīt nav iespējams. *Ābelīte* aug joprojām. Bērnu ikdiena rit sprāigā, interesantā nodarbinātībā, pastaigu, jautru brīžu, gadskārtu ieražu, balliņu, sporta nodarbinātību un rotaļu ritmā. Gan paši mazākie, gan pirmsskolas vecuma bērni var ievingrināt baltis dziedāšanā, ritināt deju kamoliņi, iemanīties pateikt kādu vārdu angļiski.”
- Te ir jaukas, sirsnīgas, izglītotas skolotājas, no kurām dažas šeit nostrādājušas daudzus gadus: Daina Baltrakova (35), Valentīna Eglīte (32), Ilze Stieģe (27), Aiga Šēnberga (25), Inga Reinvalde (24). Lai bērnu balstiņas skanētu dzirdi, ar tām gandrīz 30 gadus darbojas mūzikas skolotāja Kitija Dazarte, bet Sigita Vēvere – vairāk nekā desmit.
- Par bērnu labsajūtu, telpu tīrību, gardiem ēdieniem, mikstām gultiņām gādā auklītes un citi tehniskie darbinieki. Lielākā pieredze ir Velgai Apīnei (33 gadi), Natālijai Doniņai (24) un Maijai Menģelei (25). Svētkos un bieži arī ikdienā bērni saka paldies visām skolotājām, palīgiem un atbalsta personālam, kas te strādā gadu, piecus, desmit un ilgāk.

Ar ko jums saistās bērnudārzs *Ābelīte*?

Katrai paaudzei savs

Leonora Jirgensone, *Ābelītes* kādreizējā vadītāja:
– Sāku strādāt par audzinātāju 1960. gadā. Gribot negribot bija tur jāiet, jo man trīs bērni bija mazi un nebija, kas viņus pieskata, bet bērnudārzi jāpildīti – katrā grupiņā vairāk par 30. Septiņus gadus vēlāk mani iecēla par vadītāju. Piekritu arī bez liela prieka – pirms manis īsā laikā bija nomainījušās kādas četras vadītājas. Tagad grūti iedomāties, kā toreiz tur izskatījās, kādos brikšpos bērnudārzs atradās, cik nabadzīga bija saimniecība, ēdiens trūcīgs, pašiem malka jāgādā. Pat salīdzināt nevar ar tagadējo skaisto *Ābelīti* un izglītošanas iespējām, jo nav vairs katru dienu jārisina saimnieciskās problēmas. Bet bērni auga arī tad, par viņiem rūpējās un gādāja, cik nu varēja. Mācījāmies, sportojām, daudz laika pavadījām svaigā gaisā, rūdījāmies. Un tad bērni tā neslimoja. Bet sabiedrībā ļoti daudz kas mainījies. Visi trīs mani bērni, astoņi mazbērni un desmit mazmazbērni bijuši *Ābelītes* audzēkņi. Un katrai paaudzei savs skatījums. Ar viņiem šad tad parunājam par gaitām bērnudārzā. Senos laikus lieku mierā – jāsaprot, ka vairs nebūs kā agrāk. Jācer, ka būs tikai labāk.

Tas milzīgais aplis!

Toms Šmēdiņš, pludmales volejbola treneris:
– Asociējas ar to apli, kas bērniņā šķita tik milzīgs, ka domāju: nespēju noskriet. Tagad, garām braucot, paskatos, un ir jāpasmaida, ko par tādu nieku biju uztraucies. Vēl atceros ābeļi, kurā man ļoti patika sēdēt. Dzeltenos skapišus, divstāvu gultiņas. Un meitenes: Aiju, Kristīni. Tagad diez vai uz ielas pazītu. *Ābelīte* gājām abi ar brālī Jāni. Mamma tur mūziku mācīja. Stāsta, ka citādi bērnudārzā mūs neņemtu, jo vietas nebija, bet darbinieku par gaitām bērnudārzā. Senos laikus lieku mierā – jāsaprot, ka vairs nebūs kā agrāk. Jācer, ka būs tikai labāk.

Siltas atmiņas un sveiceni

Krists Neilands, elites klases riteņbraucējs:
– Ir jaukas bērniņas atmiņas, cik nu daudz no tāda maza vecuma var atcerēties. Man tur ļoti patika itin viss. Vienīgi tas nepatika, ka obligāti liek gulēt diendusu. Var jau būt, ka daudz ar fizikultūru nodarbojamies, jo izauguši pazīstami sportisti. Manā grupiņā gājām abi ar brālī Jāni. Mamma tur bija tāds sens namiņš – tajā bija atskrējusi stīmiņa dzīvoties. 1992. gadā sāku pati tur strādāt. Pieaugušajiem jau cita pieredze. Tad kolektīvs bija mazs, bet ļoti draudzīgs – darbojamies kā ģimene.

Zivju eļļa un stirniņa

Alda Lausa, kādreizējā audzēkne, vēlāk darbiniece, tagad logopēde *Bitīte*:
– Bērnudārzā kā audzēkne gāju 60. gadu vidū. Kas tos laikus piedzīvojis, tas droši vien atceras negaršīgo silto pienu ar plēvi un briesmīgo zivju eļļu, ko lika izdzert līdz pēdējam pilienam. Kā Ļeņina mazbērniem mums bija tiro šķīvu un vēl visādas obligātas biedrības. Bet bija arī daudz jauka: atceros ābeļdārzu un milzīgās kastes rudepos, pilnas skais-tiem āboliem. Bērni drīkstēja pa kādam papemēt ceļamaizei, mājās ejot. Mums tur bija tāds sens namiņš – tajā bija atskrējusi stīmiņa dzīvoties. 1992. gadā sāku pati tur strādāt. Pieaugušajiem jau cita pieredze. Tad kolektīvs bija mazs, bet ļoti draudzīgs – darbojamies kā ģimene.

Vienos priekos

Guna Līce, zobārste:
– *Ābelītē* gāja abi mani bērni. Tas bija 90. gadu sākumā. Dēls Mārcis bija tāds aktīvs puika, tāpēc viņu atceras. Gan jau arī kādu palaidinību pastrādāja, bet audzinātājas tik jaukas, ka vecākiem nekad nesūdzējās. Lūdza, lai mājās burtus pamācām, jo bērnudārzā draiskas vienas. Bet mums neiznāca laika daudz ņemties. Viendien audzinātāja stāsta, ka Mārcis neburto, bet uzreiz smuki lasa. Tomēr sadzirdējis, ko māca. Meita Laine bija klusāka un paklausīgāka. Laikam viena no nedaudzajiem, kas neiebilda pret diendusu. Mārcim diktī ap virtuvi šeptēties patika, jo turpat arī ēst gatavoja. Viņam bija garlaicīgi, micrā sēžot. Regulāri lūdza atļauju iet padzerties kompotu. Un ļāva arī. Tad nu viņš gāja kompotu dzert un ar pavārem izrunāties, ko nu šodien vāra, kas garšīgs pusdienās būs. Ir dzirdēts, ka bērni sūdzas par negaršīgu ēdienu. Bērnudārzā pie sienas bija ēdienkarte katrai dienai, reizēm ieskatījos, bet mājās bērni vienmēr stāstīja, cik viss garšīgs.

Rūdījās un koncertēja

Aija Palma, kādreizējā audzēkne, tagad deju skolotāja un sociālā pedagoģe:
– Spilgti atceros kvarcēšanas epizodi. Visiem uzlika tumšas brilles, vienās mazajās bikšēlēs nostādīja ap kvarca lampu un sauļoja pret slimībām. Citreiz berzēja ar cimdīņiem, lai norūdītu. Es jau tolaik gribēju būt par māksliniecei: dziedāju un dejuju. Bijām daži izredzētie pāriši, kam nevajadzēja iet gulēt, jo tajā laikā varējām mēģināt un koncertēt. Tās laikā skaistākās atmiņas. Visi bērni priecājas, ja mamma apsolījusi īso dienu: izņems no bērnudārza agrāk un nebūs jāguļ.

KĀRTĪBAI

Daži veidi, kā lietot kartona kastes

Dāvanu kastes.

Kaķu māja.

Bērna rotaļu māja.

Ziemassvētku egles rotājumi no kartona.

Sīklietu savācējs.

Iepakojums.

No kartona izgatavotas groza kastes.

No kastēm darināts dambretes galdiņš.

Nereti rodas jautājums, kur likt iesaiņojuma kartona kastes. SIA *Zaļā josta* iesaka astoņus praktiskus veidus, kas ļaus ne tikai taupīt resursus un saudzēt dabu, bet arī pašiem radīt mājsaimniecībā noderīgas lietas.

Dāvanu kaste

Ņemot talkā lietoto dāvanu pāpīru, kartona kasti var izrotāt, pagatavojot gaumīgas kastītes, ko

dāvanas saņēmējs varēs pēc tam izmantot citu lietu uzglabāšanai.

Kaķu māja

Var darināt lielākas un mazākas kaķu gulvietas un mājiņas. Kā zināms, lai noķertu kaķi, atliek vien nolikt kartona kasti – dzīvnieks pats tajā iekāps.

Rotaļu māja

Kas var būt jaukāks par leļļu vai rotaļu mājas celšanu kopā ar bērniem, par pamatu ņemot nevajadzīgas kartona kastes?

Mēbele

Kartons aizvien plašāk tiek lietots mēbeļu rūpniecībā. Neej uz veikalu pakaļ jaunam kartona galdiņam – izgatavo to pats! Šāda mēbele, pārdomāti uzprojektēta, kalpos ilgi un izskatīsies oriģināli jebkurā interjerā.

Dizaina elements

Kartons viegli padodas griešanai, locīšanai un līmēšanai. Darini no kastēm gaismekļus, dekorus, svētku atribūtus un citas

mājsaimniecībā noderīgas lietas!

Iepakojuma materiāls

Nemet ārā kasti, kurā esi saņēmis dāvanu vai sūtījumu no pakomāta! Nereti visparastākā kastīte var kļūt par askētisku, gaumīgu un simpātisku iesaiņojumu lietu dāvināšanai vai glabāšanai.

Metodiskais materiāls bērniem

Daudzās pirmsskolas izglītības iestādēs un ģimenēs no kartona

kastēm tiek gatavotas spēles un materiāli matemātikas, dabas zinību, valodu un citu iemaņu apguvei.

Kārtotājas

Lai sakārtotu virtuves plauktiņus, ieviestu sistēmu zeķu atvilktņē un bērnu zīmēšanas piederumus sašķirotu pa krāsām, liec lietā kartona kastes!

Amanda Gustovska
Laimas Kubliņas arhīva foto

VESELĪBAI

Ko ēst, ja holesterīna par daudz?

Katrīna Spuleniece-Aišpure,
uztura speciāliste

Gadās, ka cilvēks jūtas labi, bet analizēs atklājas paaugstināts holesterīna līmenis. Jāskatās, kādas ir tā frakcijas – zema vai augsta līmeņa, bet kopumā palielināti rādītāji pirmām kārtām saistīti ar uzturu, un svarīga ir paradumu maiņa. Tas ir pirmais, ar ko sākt.

Holesterīns organismā veidojas dabīgi, un mēs to uzņemam ar uzturu. Taču ir tāds teiciens: „Paaugstināts holesterīna līmenis asinīs nesāp.” Bet savu postošo darbu tas dara.

KAM IET AR LĪKUMU

Holesterīnu uzņemam ar dzīvnieku valsts produktiem. Piesātinātē

tauki ceļ tā līmeni asinīs, un tie visbiežāk ir gaļa un piena produktos, tādēļ jālieto tie, kam ir zems tauku procents. Ir arī augu eļļas, kā kokosriekstu un palmu, kas tāpat satur daudz piesātināto taukskābju, tādēļ tās nav vēlamas. Lielākoties palmu eļļu uzņemam, ja ēdam našķus, konditorejas izstrādājumus, pusfabrikātus. No tiem jāizvairās!

Olās esošais holesterīns tā līmeni asinīs ceļ maz, toties liels piesātināto taukskābju daudzums uzturā to ietekmē gan. Tātad, ja apēdīsim vienu vārītu olu dienā, tad sirds un asinsvadu veselība netiks ietekmēta negatīvi, bet, ja ola tiks cepta (tauku daudzums uzreiz palielinās par 50%) un vēl pieliksim bekonu vai citu gaļas izstrādājumu, apkaisīsim olu ar sieru, tad pavisam noteikti asinsvadi nebūs par to priecīgi. Ja holesterīns jau ir paaugstināts, tad ir ieteikts olu, precī-

zāk, dzeltenumu, skaitu samazināt līdz trim nedēļā, bet baltumus var lietot vairāk.

Lai ēstu veselīgi, der izvairīties no saldumiem, čipsiem, sāļtiem riekstiem, ātrās ēdināšanas uzņēmumu piedāvājuma, pusfabrikātiem (veikalos nopērkamie pelmeņi, zivju pirkstiņi un citi, kas tikai jāusilda), no gaļas produktiem, kā desām, konserviem un kūpinājumiem, no baltmaizes un balto miltu izstrādājumiem, no cepta, eļļaina ēdiena. Galvenais, lai maltītes būtu veselīgas, tad svētku reizē var pannašoties.

Jādomā arī par to, kā ēdienu gatavojam. Veselīgākie veidi ir sautēt, tvaicēt, vārīt, cept cepeškrāsnī. Mērcē nav jātaisa ar miltiem un krējumu – tā veidojas, gaļu vai zivi sautējot ar dārzeņiem. Labs veids, kā to pagatavot, ir gaļai pievienot tomātus savā sulā.

INDIJAS RIEKSTU NAŠĶIS

Vajadzēs: 100 g dateļu bez kauliņiem, glāzi (150 g) Indijas riekstu, 1 ēd.k. kakao pulvera, 1 ēd.k. kļavu sīrupa vai medus.

Kā pagatavot. Dateles aplej ar karstu ūdeni un atstāj uz dažām minūtēm izmirk. Ja lieto lielās un mīkstās, var nemērcēt. Ja ir jaudīgs blenderis, visas sastāvdaļas var jaut kopā; ja ne, tad blenderkrūzē vai smalcinātājā atsevišķi samal riekstus. Pēc tam atsevišķi – dateles, kam noliets šķidrums, ar kļavu sīrupu vai medu un kakao. Ja masa ir pārāk ķepīga, pievieno ēdamkaroti ūdens. Riekstu un dateļu masu sajauc, ar rokām veido bumbiņas. Trauciņā ledusskapī tās var turēt nedēļas divas vai sasaldēt un glabāt ilgāk.

IETEICAMĀS UZTURS

Sirds un asinsvadu veselībai vēlamākā ir t.s. Vidusjūras diēta, kas paredz, ka pamatā tiek ēsti dārzeņi, augļi un pilngraudu produkti. Galvenā taukviela ir olīveļļa ar atzīmi *Extra virgine**, un vismaz divreiz nedēļā tiek ēstas zivis, bet gaļa mazāk. Omega 3 taukskābes, kas ir zivīs, riekstos, sēklās un augu eļļās, palīdz holesterīna līmeni asinīs normalizēt. Katrā ēdienreizē vēlams iekļaut svaigus dārzeņus. Ja tos gatavo kā salātus, vēlams aizdarīt ar mērci, kas gatavota no *Extra virgine* olīveļļas un citrona sulas. Krējuma vietā var

lietot jogurtu bez piedevām. Svarīgi arī salikto ogļhidrātu produkti (pilngraudu produkti, kā auzu pārslas, brūnie rīsi, griķi, grūbas, putraini, arī vārīti kartupeļi). Ieteicami veģetāri ēdieni: dārzeņu sautējums, zupas ar pākšaugiem, dārzeņu salāti utt. Uzskatās var izvēlēties augļus vai pagatavot to kokteiļus jeb smūtiju (ar zaļumiem), noder sauja riekstu, sēklu, žāvētu augļu.

Tikpat svarīgi kā ēst veselīgi ir arī atrasties svaigā gaisā, kustēties un pietiekami izgulēties.

* Nerāfinēta

SARUNA AR JUBILĀRI

Svinēt tā, lai ir, ko atcerēties

Kuldīdzniece Aija Stengrevica 19. janvārī nosvinēja 59. dzimšanas dienu. Viņa strādā veikalā *Drogas*, ir divu bērnu mamma un piecu mazbērnu omīte. Par vislielāko vērtību viņa uzskata bērnus un mazbērnus.

„Manas dzimšanas dienas vienmēr ir aukstas. Arī tā ziema, kad dzimu, bijusi ļoti auksta un pilna ar sniegiem,” atceras Aija, kura šogad ieplānojusi kopā ar draudzenēm braukt uz Budapeštu un svinēt tur, tomēr lidojums atcelts. Viņa cer, ka nākamgad tas izdosies. „Man ir svarīgi, lai šo dienu varu ar kaut ko atcerēties: vai nu aiziet uz muzeju vai teātri, vai iet laukā izstaigāties. Galda klāšana man ne visai patīk, bet kūka vai rasols jau parasti ir. Svarīgi, lai dzimšanas dienai būtu kāda jauka doma klāt.”

JAUNĀKA PAR SAVIEM GADIEM

Aija uzsver, ka iekšējā izjūta nesakrīt ar skaitli pasē: „Ja ar kādiem cilvēkiem runāju, nekad nesaku savu vecumu. Labāk lai vispirms ierauga mani un tad skatās pasē datus. Jo pase mazliet melo. Turks man deva 44 gadus. Es pilnīgi apstulbu! 46 vēl varētu būt – vairāk man nevajag. Es tur esmu apstājusies.”

Arī ar mazbērniem gadoties piedzīvojumi. Reizēm, kad ar kādu viņa kur dodas, sveši cilvēki bieži vien viņu uzrunā kā mammu, bet

mazdēls vienmēr nodod, uzrunājot par omi. Šādi komplimenti Aiju paceļ un iepriecina.

Atskatoties uz bijušo, viņa secina, ka laiku var sadalīt piecgadēs, jo ik pa pieciem gadiem kaut kas mainās: „Bet nav ne jausmas, ko darīšu nākamajā piecgadē. Es esmu tik daudz ko darījusi! Vēl varētu aiziet uz kori, bet balss nav – nevaru noturēt toni. Viss pārējais jau ir bijis: gan fiziski aktīvais, gan dejošana. Ir arī šūts un lāpīts.” Aijai ir jauns vaļasprieks – līnijdejas. Kolektīvā *Line by Line* esot deviņas meitenes, un svētkus viņas svin kopā.

SVĒTKUS ORGANIZĒ PATI

Bērnībā dzimšanas dienas viņa rīkojusi pati. Kopā ar mammu Aija dzīvojusi strādnieku ciematīnā daudzdzīvokļu mājā. Tā kā mamma daudz braukusi komandējumos, lai nopelnītu abām iztiku, Aija bijusi savu svētku organizatore. „Kuldīgā bija kafejnīca *Vāverīte*. Tajā dienā aizgāju uz *Vāverīti*, nopirku tortes gabaliņus par 22 kapēikām ar bezē tomīšiem virsū. Bija galdiņš, labākās draudzenes no sētas, un tā arī svinējām. Pati izdomāju, pati uztaisīju, pati saaicināju, un pati visu novācu.”

Aijai Stengrevicai patīk izmēģināt ko jaunu. Reiz viņa iejutusies modeles lomā, piedaloties meitas Leldes un znota uzņēmuma *ZigZag Factory* halātu fotosesijā.

Kā īpašu dienu Aija atceras to, kurā vīrs uzdāvinājis ļoti lielu sarkanu rožu pušķi. Meklējusi tajā gredzenu: „Tajos laikos, kad precējāties, jau nebija tādas saderināšanās. Un es visu laiku viņam kūkoju, ka gribu maziņu brīlantiņu. Tad vienmēr meklēju – varbūt kaut kur ieslēpis. Tajā reizē nebija, bet nākamajā bija gan. To es arī at-

radu savā dzimšanas dienā. Katrai sievai vajag mazu brīlantiņu.”

LABAJĀM DOMĀM LIELS SPĒKS

Katru gadu pirms dzimšanas dienas Aija raksta vēlēšanās, un daudzas piepildās: „To esmu ieteikusi arī ģimenei un draugiem. No pirmās Adventes katru vakaru raks-

tām vēlēšanās. Zvaigznes dienā tās jāsadēzina un jāpalaiž Visumā. Un tad gaidām – būs vai nebūs. Tās arī piepildās. Es katru gadu ielieku pat tādu vēlēšanos, kas, šķiet, nevar nemaz piepildīties, tomēr piepildās. Pozitīvā enerģija kaut kā strādā, tāpēc jādomā labas domas, jo domām ir ļoti liels spēks.”

SVARĪGĀKĀ IR ĢIMENE

Aiju iedvesmo tas, ka citiem ir labi: „Ja draugiem ir labi, bērniem labi, kaimiņiem labi un visiem darbā ir labi, tad arī es ļoti labi jūtos. Tad ir prieks dzīvot.”

Gaviļnieci iepriecina iešana pirtī, un to viņa cenšas apmeklēt vismaz reizi divās nedēļās. Aijai patīk apmeklēt Kuldīgas baseinu un vingrošanu, kad nav slinkums. Patīk iet uz teātri, kino, lasīt grāmatas par ceļojumiem un vēsturi. Īpaši tuvs ir laika posms no 16. līdz 18. gadsimtam. Ja Aijai būtu jāizvēlas profesija skolas laikā, viņa noteikti būtu izdomājusi iet uz vēsturniekiem.

GALVENAIS – NEATSLĀBT

Par dzīves moto Aija stāsta ar smaidu, jo galvenais ir būt kustībā: „Neatslābt un turēt jauniešiem līdz, cik vēl varu. Daudz domāt par veselību un būt vienmēr formā. Sevi kopt un sevi mīlēt, protams. Ja pats sevi mīlēsi, arī citi tevi mīlēs – tā ir dzīves patiesība. Vienīgi jāpiespiež sevi vairāk vingrot, jo ir uznācis riktīgs slinkums. Atlieku no rīta uz rītu. Vajadzētu sevi kaut kā piespiest.”

Kristīne Āboliņa
Aijas Stengrevicas arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Pa pieciem

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 12. līdz 19. janvārim piedzimuši desmit bērniņi: piecas meitenes un pieci zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Odrīja, Emma, Sofija, Amēlija, Karlīna Kate, Maikls, Harijs, Rūdolfis un Marģeris, bet vienam puikam tas vēl tiek domāts.

STATISTIKA

Pērn bērniņu dzimīs vairāk

Kā liecina Kuldīgas novada dzimtsarakstu nodaļas statistika, pagājušajā gadā piedzimuši 249 bērni jeb 125 meitenes un 124 zēni, un tas ir par 32 mazuļiem vairāk nekā aizpērn.

Bijušajā Kuldīgas novadā reģistrēti – 208 bērni, Skrundas – 30, bet Alsungas – 11. No 249 mazuļiem 82 ģimenēs tie bija pirmdzimtie, 89 – otrie, 48 – trešie, 19 – ceturtie, pieci – piekšie, tikpat arī sestie bērni ģimenē, bet Skrundas pusē viens saviem vecākiem bijis desmitais.

Pērn populārākie vārdi meitenēm – Elza, Sofija un Amēlija (katrs pa pieciem), vēl arī Gabriela (tas dots četrām meitenēm), savukārt zēniem līderis bija Krišjānis (pieci), vēl Adrians, Jēkabs un Emīls (katrs pa četriem).

Biežāk skanējis jāvārds

Pagājušajā gadā noslēgtas 286 laulības, un tas ir par 22 vairāk nekā aizpērn.

Pašvaldības aicinājumam – godināt un finansiāli sveikt tās Kuldīgas novada ģimenes, kuras svin 50, 55, 60, 65 un 70 gadu kāzu jubileju, – pērn dzimtsarakstu nodaļā atsaukušās 34 ģimenes, bet pagastu pārvaldēs – 17 pāru. 24 ģimenēm bijušas zelta kāzas (kopā 50 gadu), 19 ģimenēm – smaragda (55), sešām – dimanta (60), bet divām – dzelzs (65) kāzas.

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā mūsdienu cilvēki, pabeidzot iesāktos teikumus, atklāj savas domas par dažādām vērtībām.

Izbaudīt mirkli

NORMUNDŠ FETERS-FEKTERS,
Padures lauksaimniecības uzņēmuma
Upekalni AB vadītājs

- Latvijā mani visvairāk iepriecina daba.
- Latvijā mani visvairāk apbēdina neiecietība pret citādi domājošajiem.
- Kuldīgā visvairāk iepriecina tas, ka pilsēta ir sakoptākā un skaistākā Latvijā.
- Kuldīgā visvairāk apbēdina tas, ka daudzi kuldīdznieki to neredz.
- Mana lielākā vēlēšanās: lai beigtos kovidmurgs.
- Man darbā vissvarīgākie ir kolēģi.
- Ja būtu jāmaina nodarbošanās, es būtu šoferis – tas man patīk, un varu braukt 24 stundas diennaktī.
- Mans dzīves moto: „Izbaudī mirkli!”
- Vērtīgākā mācība: nekad nesaki nekad, jo parasti notiek pretējais.
- Es dzīvē nekad nevēlētos dzīvot ārzemēs.
- No saviem vecākiem esmu mācījis godīgumu un tainsīgumu.
- Mani visvairāk iedvesmo Latvijas paraolimpieši.

REPORTAŽA

Pēc lielās pauzes manēža atkal rīb

Brīvdienās Kuldīgas manēžā notika telpu sacensību sezonas pirmais nopietnais pārbaudījums – Latvijas Vieglatlētikas savienības (LVS) un Sportland kausa izcīņas pirmais posms. Kuplajā dalībnieku pulkā arī mūsu sportisti priecēja ar labiem rezultātiem – personīgajiem rekordiem un godalgām.

60 metru distancē – Jēkabs Jansons (pirmais no labās).

Kārtslēkšana. Šoreiz no Kuldīgas novada sporta skolas neviens nestartē. Attēlā – 4,35 metrus pārvar Andris Skadiņš no Bauskas.

60 metru skrējienā – Roberts Vītols (priekšplānā).

Trīsoļlēcšanā Aleksis Gailītis ne tikai izcīnīja sudraba godalgu, bet arī parādīja sezonas labāko rezultātu.

Lodi grūž Auce Mūrniece, un viņai bronzas godalga.

Sacīkstes pulcēja teju 400 vieglatlētu no visas Latvijas, arī vairākus elites sportistus: Uģi Joci, Sindiju Bukšu, Ilju Petrušenko un citus. 12 disciplīnas bija pieaugušajiem, desmit – jauniešiem, bet junioriem – lodes grūšana.

Sezona gan tikko sākusies, bet vieglatlētī jau spējuši uzrādīt labus rezultātus. LVS pieredzējušais statistiķis Andris Staģis izpētījis, ka šoreiz 24 disciplīnu konkurencē sasniegti 25 sezonā labākie rezultāti (Lat SB): astoņi pieaugušajiem, desmit jauniešiem, septiņi junioriem.

VĒL IR, KO DARĪT

Pēc starta uzrunājot vairākus pašmāju sportistus, visi atzina: vienmēr varot labāk.

Ralfs Zazerskis ar skrejceļā padarīto nav apmierināts: „Nav iznācis trenētis, jo pēdējā laikā diezgan bieži slimoju. Nav pārāk daudz treniņu, bet cenšos būt līmenī.” Ralfs mācās Murjānu

Sporta ģimnāzijas 11. klasē, viņa treneris ir Viktors Lācis: „Labs rākus elites sportistus: Uģi Joci, Sindiju Bukšu, Ilju Petrušenko un citus. 12 disciplīnas bija pieaugušajiem, desmit – jauniešiem, bet junioriem – lodes grūšana. Sezona gan tikko sākusies, bet vieglatlētī jau spējuši uzrādīt labus rezultātus. LVS pieredzējušais statistiķis Andris Staģis izpētījis, ka šoreiz 24 disciplīnu konkurencē sasniegti 25 sezonā labākie rezultāti (Lat SB): astoņi pieaugušajiem, desmit jauniešiem, septiņi junioriem.

Robert Vītols startēja 60 metrus, un viņam ļoti patikusi draudzīgā atmosfēra manēžā: „Lielais dalībnieku skaits deva enerģijas lādiņu distanci izskriet labi. Noskrēju personīgo rezultātu, bet vienmēr jau gribas vēl labāk. Savas kļūdas pamanīju, pie tām strādāšu treniņos. Telpu sezonā plānots, ka startēsim vairākās sacensībās, arī citos Sportland posmos. Solās būt interesanta sezona.” Roberts mācās Kuldīgas Centra vidusskolā, šurp pārcēlies no Kazdangas pamatskolas, vieglatlētiskā prasmes apgūstot pie Ilzes

Stukules. „Visai vēlu pievērsos vieglatlētikai. Mācījos 8. klasē, kad nolēmu piedalīties skrējienā sacensībās un bez trenēšanās nostartēju labi. Skrēju vienīgais klasē. Paldies treneri Gītai Ozolai, ka sarunāja man iespēju trenēties Kuldīgā. Darba vēl ļoti, ļoti daudz, bet 60 metrus gribētu pārspēt Kuldīgas rekordu.”

Savukārt Jēkabs Jansons saka: „Mājās nav tāda saspringuma – lēnām iesildījos, un uztraukuma pirms starta 60 metrus nebija. Iznāca veiksmīgi – laboju personīgo rezultātu par piecām simtdaļām. Izbraukumā ir stresīgs, un tas vairāk palīdz startēt.” Jēkabam galvenā disciplīna ir barjerskrējieni, un Latvijas čempionātā tas būs.

Trīsoļlēcēja Janita Antipina atzīst, ka sportā ir perfekcioniste: „Man katrā lēcienā gribas maksimālo rezultātu. Rodas dusmas uz sevi, ja neizdodas. Bet reizē tā ir motivācija turpināt un izdarīt līdz galam. Man labāk patīk star-

tēt citur, jo tad ir lielāks adrenalīns – stresīgs, ko izmantoju sev par labu. Manēžā atmosfēra bija mierīga – jutos kā nopietnā treniņā.” Arī Janita gatavojas Latvijas čempionātam.

Jaunieši atzīst, ka katrs treniņš ir no svara, jo nevar zināt, cik ilgi situācija ar kovidu to ļaus un vai atkal nebūs kādu ierobežojumu.

EMOCIJAS TOMĒR VAJAG

Godalgas uzvarētājiem pasniegta bijusī skrējēja Kristīne Grīnberga: „Atnācu noķert emocijas.” Rīgas Stradiņa universitātē viņa studē starptautiskās attiecības un vieglatlētikas treniņu nolikusi maļiņā. „Bija interese uzzināt, kā jūtīšos, zinot, ka, iespējams, pati vairs nepiedalīšos. Startēja arī mana vecuma meitene, agrākās konkurences. Izjūtas vēl grūti aprakstīt. Sportā biju 14 gadu, un tā bija liela slodze. Šodien pasportēju vien savam priekam.”

Inta Jansone, Lailas Liepiņas foto

VIEGLATLĒTIKA

Talsos izcīna medaļas

Kuldīgas jaunie vieglatlētī atzīstami startējuši Talsu novada sporta skolas atklātajās sacensībās U16 grupā. 60 metrus otrā bija Beāte Buka (8,0), 60 metru barjerskrējienā otrs – Aleksandrs Vaskops (9,2), tāllēkšanā otrs – Kristens Viļums (5,34 m), augstlēkšanā pirmais – Alekss Prūsis (1,77 m), otrs – A.Vaskops (1,71 m), lodes grūšanā otrs – Roberts Gluškovs (11,63 m). Treneres – Ilze Stukule un Ieva Skurule.

FLORBOLS

Izbraukumā piekāpjas

Latvijas florbola čempionāta 1. līgā Kuldīga/KNSS izbraukumā piedzīvojuši divus zaudējumus. Ar rezultātu 3:4 zaudēts Latvijas Universitātei/Masteram, bet ar 3:6 – Ogres vilkiem. Kopvērtējuma tabulā mūsējie Rietumu konferencei atrodas sestajā pozīcijā. Nākamā spēle hallē būs 22. janvārī 18.00 pret komandu Slampe/Zevid.

PELDĒŠANA

Ar šortiem baseinā nevarēs

No 1. marta Kuldīgas baseina apmeklētāji peldēšanai neatbilstošā apģērbā vairs netiks ielaisti. Vairums vīriešu un jauniešu turp devās šortos, bet tie ūdeni piesārņo, jo apmeklētāji tos izmantojot ne tikai peldēšanai, bet arī citām aktivitātēm. Turpmāk tur drīkstēs darboties tikai šādā apģērbā: vīrieši – peldbikses, sievietes – peldkostīms. Kārību uzraudzīs dežurantes un glābēji.

TELPU FUTBOLS

Viss rit pilnā sparā

Kārtējās spēles aizvadītas Kuldīgas novada atklātajā telpu futbola čempionātā. Kabile ar 11:4 sagrāva komandu Zvejnieks, bet Alsunga pret šo vienību nospēja neizšķirti – 7:7. MKM mežs ar 3:2 pieveica Kuldīgas futbola skolu. Kopvērtējuma tabulā patlaban līdera godā ar 13 punktiem ir Kuldīgas futbola skola, otrajā pozīcijā – Kabile, trešajā – Tikums 2000.

VOLEJBOLS

Pietrūka pavisam nedaudz

Trillera cienīgu spēli Latvijas volejbola čempionātā aizvadījusi komanda Kuldīga/KNSS, beigas Aizputes volejbolistiem piekāpjoties ar 2:3 (23:25; 25:12; 25:23; 20:25; 13:15). Rezultatīvākie Kuldīgai bija Sandris Gulbis (18 punktu), Fēlikss Čirulis (17). Nākamā cīņa hallē būs 22. janvārī 14.00, kad viesos tiek gaidīta Rīgas volejbola skola. Tā mūsējiem būs pēdējā mājas spēle šajā sezonā.

Laukumā iet karsti

Kuldīgas novada atklātajā volejbola čempionātā vīriešiem – šādi rezultāti. Kurmāle ar 3:0 apspēja Ivandi. Kurmālei rezultatīvākie bija Edgars Putniņš (11 punktu) un Sandis Arājums (desmit), Ivandei – Markuss Cibuks (pieci) un Valdis Kalns (četri). Padure/Blīce ar 3:1 pieveica Ivandi. Padurniekiem rezultatīvākie – Gatis Abersons (22) un Sandris Gulbis (15), īvandniekiem – Jānis Andersons (12) un Ingus Mellers (desmit). Kurmāle ar 3:1 pārspēja Kuldīgas novada sporta skolu. Kurmālei rezultatīvākie – S.Arājums (14) un Ivo Laumanis (13), sporta skolai – Ralfs Kudrovskis (deviņi), Markuss Graudelis un Fēlikss Čirulis (katram pa astoņiem). Nākamās spēles plānotas 30. janvārī.

SPORTA KALENDĀRS

- 21.14.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U17 grupas meitenēm.
- 22.1.10.00 Kuldīgas sporta namā (Virvas ielā 13) – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 22.1.14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle VOLEJBOLĀ vīriešiem: Kuldīga/Kuldīgas NSS – Rīgas volejbola skola.
- 22.1.18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle FLORBOLĀ 1. līgā: Kuldīga/Kuldīgas NSS – Slampe/Zevid.
- 23.1.10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 23.1.12.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle FLORBOLĀ 2. līgā: Vārme – Talsu NSS/Adax.
- 23.1.16.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle FLORBOLĀ 1. līgā: Kuldīga/Kuldīgas NSS – Leģions/Grobiņas sporta centrs.
- 23.1.18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle FLORBOLĀ 2. līgā: Vārme – Jūrmala.
- 26.1. Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) paredzētas Latvijas čempionāta atlases sacensības VIEGLATLĒTIKĀ U14 grupā.
- 29.1.19.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle TELPU FUTBOLĀ vīriešiem: Nikers – Ken-garocs.
- 30.1.12.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle FLORBOLĀ 1. līgā: Kuldīga/Kuldīgas NSS – Talsu NSS/Zerorsk.
- 30.1.16.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāta spēle FLORBOLĀ 2. līgā: Vārme – Talsu NSS/Adax.

Trīsoļlēcšanā ceturto vietu ar rezultātu 13,15 m izcīnīja kuldīdznieks Jānis Lancmanis, kurš šoreiz pārstāvēja Ventspils sporta skolu Spars.

Trīsoļlēcšanā startē Janita Antipina. Šoreiz līdz goda pjedestālam mazliet pietrūka – kuldīdzniece bija ceturta.

Sacensībās paveikto apspriēz Kuldīgas vieglatlētī Jēkabs Jansons un Janita Antipina.

Tāllēcēji mēra savu ieskrējiena atzīmi.

Mūsējiem labākie: Jocis, Grīniņš, Gailītis

Uzvarētāji un sezonas labāko rezultātu (Lat SB) autori

Vīriešiem

60 m Rinalds Valts Zariņš (Salaspils) – 6,97 sek. (Lat SB); 400 m Ilja Petrušenko (Liepāja) – 49,23 sek. (Lat SB); 3. Matīss Grīzbovskis (MSG; Ogre) – 49,67 sek. (Lat SB U20 grupā); 1500 m Uģis Jocis – 3:50,60 (Lat SB); 3. Lauris Grīniņš – 4:02,53 (Lat SB U20), abi kuldīdznieki; kārtslēkšanā Valters Kreišs – 4,50 m; 4. Andris Skadiņš (Bauska) – 4,35 m (Lat SB U18 grupā); trīsoļlēcšanā Marks Grantiņš (Liepāja) – 13,75 m (Lat SB un arī U20); 2. Aleksis Gailītis – 13,44 m (Kuldīga, Lat SB U18); lodes grūšanā Edgars Berķis (MSG) – 14,89 m.

Sievietēm

60 m Patrīcija Grosberga (Dobele) – 7,66 sek. (Lat SB un arī U20 grupā); 400 m Invida Mauriņa (Arkādija) – 58,87 sek. (Lat SB U20); 1500 m Anna Marija Petrakova (Daugavpils NSS) – 4:59,5 (Lat SB); 2. Valērija Curikova (Arkādija) – 5:06,4 (Lat SB U20); 5. Vendija Volosovska (Bauska) – 5:41,0 (Lat SB U18 grupā); kārtslēkšanā Ilde Bortaščenoka (Ventspils) – 3,10 m; trīsoļlēcšanā 1. Viktorija Popovičeva (Daugavpils) – 11,78 m (Lat SB un arī U20); 2. Anna Zvejniece (Spars) – 11,33 m (Lat SB U18); lodes grūšanā Vineta Krūmiņa (Cēsis) – 13,32 m.

Veicies arī citiem kuldīdzniekiem

Pieaugušajiem

Trīsoļlēcšanā Janita Antipina – ceturta (10,86 m), lodes grūšanā Auce Mūrniece – trešā (12,42 m), 60 m Ralfs Zazerskis – 11. v. (7,32), Roberts Vītols – 24. v. (7,61), Jēkabs Jansons – 30. v. (7,76), Kevins Rozkalns – 36. v. (9,83).

U18 grupā

Nikola Bērziņa 60 m – 22. v. (8,65), tāllēkšanā 18. v. (4,50 m), Kristīne Dubure 60 m – 26. v. (8,75), lodes grūšanā – 12. v. (9,72 m), Anrijs Inapšs lodes grūšanā – 15. v. (8,03 m), Krišjānis Martiņovs 400 m – 23. v. (1:03,42), Sanija Robežniece 60 m – 12. v. (8,40), lodes grūšanā – plektā (11 m), Raivis Vjaska 60 m – 18. v. (7,82), tāllēkšanā – otrs (6 m).

PASĀKUMI

KULDĪGĀ

Bērnu un jauniešu centrs aicina **Burtmedībās** – tās veltītas barikāžu atcerei. Kuldīgā jāatrod astoņi burti, kas paslēpušies ēku logos, no tiem jāizveido atslēgas vārds, kas kopā ar vārdu, uzvārdu, tālruna numuru līdz 23.1.24.00 jāsūta e-pastā: jauniesucentrs@kuldiga.lv. Dalībnieki izlozē iegūs Burtmednieka titulu un piemiņas veltes. Plašāk: www.kuldigasbc.lv.

Novada muzejā

No 25.1. kādreizējās Kuldīgas Valsts ģimnāzijas skolotāja Kārļa Grūbes gleznu izstāde – pieminot mākslinieka 120. dzimšanas dienu, te atgriežas darbi, kuros redzamas dabā sen zudušas ainavas. Līdz 6.III izstāde

Valdziņu pa valdziņam par rokdarbu kopas *Čaupe* desmit gadu darbību. Var apskatīt jau pērn izveidoto bilžu stāstu *Barikāžu laiks* par 1991. gada janvāra notikumiem Rīgā un Kuldīgā (www.kuldigasmuzejs.lv/izzini-barikades).

Kultūras centra kinozālē

21.1.17.00, 23.1.14.00, 25.1.17.30, 26.1.17.20 un 19.10, 27.1.17.00 animācijas filma ģimenei **Ceļojums uz Mēnesi** (dublēta latviski). Kad Pītera māsiņa Anna apņemas palīdzēt Vaboles kungam atrast pazudušo sievu, viņu nolaupa jaunais Mēness vīrs. Pīteram māsu glābt jānododas uz Mēnesi. 21.1.19.00 un 23.1.16.00, 25.1.19.30 un 27.1.

19.00 **trilleris *Klīdziens***. Slavenās šausmu sērijas jaunākā filma. 25 gadus pēc slepkavībām klusajā Vudsboro cits slepkava uzvilcis spoka masku un nolūkojis pusaudžu grupu.

Bibliotēkā

28.1.11.00 tiešraidē *Jauno grāmatu rīts*. Janvārī Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgs stāsts*. Bērnu literatūras centrā animācijas filmas un audiopasakas Ivetas Brikmanes grāmatām *Septiņi stāsti par notiņām* un *Pa pēdām notiņām*. Līdz 30.1. feisbuka lapā krustvārdu mīklu konkurss (par novadniekiem).

SKRUNDĀ

23. janvārī aprit 26 gadi, kopš Skrundai piešķirts pilsētas statuss. Kultūras nams piedāvā erudīcijas spēli **Cilpo Skrundā** jebkuros apstākļos un kompānijās. Jautājumi vedīs pa skaistākajām vietām, atklās dārgumus, iekvēlinās azartu un ļaus uzzināt ko interesantu par mūsdienām un vēsturi. Pirmajiem 100 – spēle bez maksas, pieciem veiksmīgākajiem – balvas loterijā. Vajag lejupielādēt lietotni *Loquiz*, uzlādēt telefona bateriju, pārlicināties, ka ir ieslēgta skaņa, aktivizēts GPS un mobilie dati, ievadīt spēles lietotājvārdu un paroli. Visu laiku jāraugās, lai ierīce ir ieslēgta un ekrāns – aktīvs. Sākums – pie kultūras nama. Kartē būs pieturpunkti: nonākot tajos, uz ekrāna parādīsies jautājums. Tie sakārtoti cilpās. Atbildot pareizi, saņemsiet norādi atrisinājumam.

IZSTĀDE

Rosina atklāt sevī jaunus apvāršņus

Līdz 20. februārim Kuldīgas Mākslas namā ikviens var iepazīt nezināmo un ielūkoties šķietami nesaprotamajā, apskatot starptautiski atzīto laikmetīgās mākslas izstādi *Pilot LMA x Art Vilnius'21*. Rudenī Lietuvā tā saņēma skatītāju simpātiju balvu mākslas gadatirgū *Art Fair Art Vilnius*.

Izstādi veidojusi Latvijas Mākslas akadēmijas (LMA) galerija *Pilot*, bet Kuldīgā tā nonākusi, pateicoties augstskolas sadarbībai ar mākslinieku rezidenci. Darbus radījuši LMA pārstāvoši autori: studente **Dzelde Mierkalne**, absolventi **Amanda Krūmiņa**, **Miķelis Mūrnieks** un **Rūdolfs Štamers**, kā arī pasniedzējs **Kristians Brekte**.

TUVOTIES, APRAST, SAPRAST

Stāsta agrākā kuldīdzniece, galerijas *Pilot* vadītāja, māksliniece Sabīne Vernere: „Ja kāds, kurš dzīvo Kuldīgā, aizbrauc uz Rīgu, diez vai laikmetīgās mākslas galerija būs viņa pirmā izvēle, kā pavadīt laiku. Tāpēc liekas ļoti svarīgi parādīt tendences, to, kas šajā sfērā notiek, iepazīstināt, ļaut sarast un aprast, lai neveidojas tādas konfliktsituācijas, kas pēdējā laikā ir ļoti aktuālas, kad no tā, ka skatītājs nesaprot, viņš kļūst dusmīgs un pat vardarbīgs. Lai tas nerastos, piedāvājam lēnām iepazīties ar saprotamiem darbiem un pavadošiem tekstiem.”

Te aplūkojamas dažādā tehnikā veidotas instalācijas, objekti un skulptūras, kas sniedz koncentrētu ieskatu šobrīža tendencēs Latvijas laikmetīgās mākslas daudzveidībā. S.Vernere uzskata, ka izstāde rosinās aizdomāties par aktuālo: „Māksla, kā jau zināms, stimulē un attīsta domāšanu. Skatoties uz jebkuru no šiem darbiem, varu galvot, ka katram skatītājam būs kāda doma, ko viņš nedomātu, vien-

„Piedāvājam paskatīties uz to, kas laikmetīgajā mākslā notiek tieši tagad,” par izstādi Kuldīgas Mākslas namā stāsta tās veidotāja, novadniece Sabīne Vernere. Kopā ar Latvijas Mākslas akadēmijas pārstāvjiem viņa atlasījusi spilgtākos darbus, kas raksturo šo ainu.

kārši ejot pa ielu vai staigājot pa *Rimi*.” Darbi rosina domāt arī par krieviski runājošajiem Latvijas iedzīvotājiem, kuri atsakās mācīties latviešu valodu, kā arī liek aizdomāties par 90. gadu bērniem, kuri pēcpadomju bērībā uzauguši starp lakotām finiera mēbelēm. Daži mākslas darbi pievērš uzmanību pilsētvidei un nesaprotamo objektu daudzumam, ar ko saskaramies ik dienu, citi atgādina par tiem cilvēkiem, kuri nespēj iekļauties sabiedrības

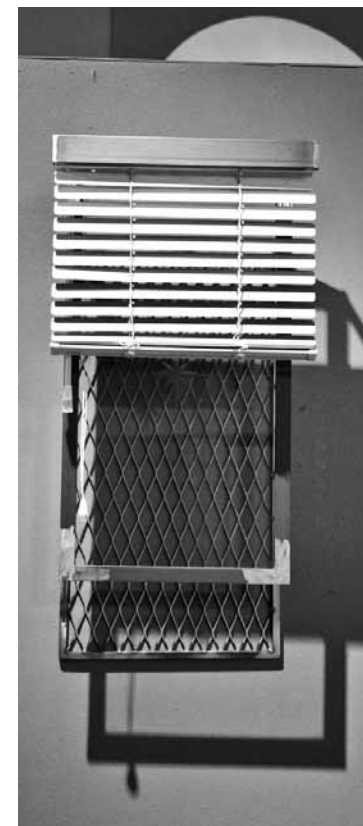
normās. Te var ļauties pārdomām par savdabīgo laiku, kurā dzīvojam, jo daži darbi atklāti runā par bailēm un trauksmi, kas cilvēkus mēdz pārņemt, kā arī jautā, kā ar to tikt galā.

IZKUSTINA DOMĀŠANU

S.Vernere ir pārliecināta, ka apmeklējums būs vērtīgs katram, kurš ir gatavs ļauties pārdomām: „Nav vajadzīgas nekādas zināšanas, lai kaut ko justu un par kaut ko sāktu domāt. Brīnums, maģi-

ja katrā mākslas darbā ir tā, kas izkustina atmiņas vai sakarības, kas veidojas, skatoties uz materiālu vai sižetu, un raisa domas. Es domāju, ka tas ir milzīgs ieguvums. Kas var būt svarīgāks par domājošu, apzinātu cilvēku? Man šķiet, ka tas ir viss, uz ko tiecamies, – būt iejūtīgāki pret sevi un sabiedrību. Un, apskatot laikmetīgo mākslu, tas ir pussolītis tam pretī.”

Kristīnes Āboliņas teksts un foto

Miķelis Mūrnieks. *Morning Star II*, 2020. gads.

Kristians Brekte. *Es esmu Latvija*, 2018. gads.

PĀRDOD

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (210 EUR/paleta), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (85 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā 185 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Sausu alkšņa **MALKU**. Tālr. 26383529.

Skaldītu lapu koku **MALKU**. Tālr. 26085985.

KVIEŠUS. Tālr. 26516144.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

Sēklas lieluma **KARTUPEĻUS**: 'Soraya', 'Red Lady', 'Queen Anne', 'Vine-ta', 'Laura', 'Gala', cena: 0,35 EUR/kg; lopbarības kartupeļus. Min. daudzums: 500 kg, ar piegādi brīvdienās – 0,13 EUR/kg. Tālr. 28198419.

10 mēn. vecas brūnas un baltas **DĒJĒJVISTAS**, bezmaksas piegāde, pērkot 10 gab. un vairāk. Tālr. 24976880.

Lauku vistu **OLAS**. Tālr. 26211023.

PĒRK

DZĪVOKLI Kuldīgā, istabu skaits un remonta stāvoklis nav svarīgs. Tālr. 29621515.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Ozola, oša **ZĀGBALĶUS**, malku. Tālr. 29428876.

SIA JV Mežs pērk **ZARUS** šķeldošanai, gatavu **ŠĶELDU** un 3,0 m **MALKU** krautuvēs. Veicam apauguma tīrīšanas darbus. Tālr. 26372598.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA Valinda – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

5, 2, 1 lata **MONĒTAS**. Tālr. 20633660.

LĪDZJŪTĪBAS

Tikai silta sirds

Pacels debesīs.

Tikai silta, silta sirds

Aukstu sasildīs.

/M.Ogležņevs./

Izsakām līdzjūtību levai Nečiporukai, tēvu mūžībā pavadot.

12. v klases skolēni

Klusa paliek tēva sēta,

Klusa tēva istabiņa.

Nav vairs tēva mīļo soļu,

Nav vairs tēva padomiņa.

/T. dz./

Izsakām līdzjūtību Ervīnam Gudēvičam, tēvu mūžībā pavadot.

SIA *Saldus medicīnas centrs* kolektīvs

Ir tumsa nodzēsusi silto liesmu,

Vēl grūti aptvert to, cik zudums liels.

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ervīnam Gudēvičam, tēvu mūžībā pavadot.

Ķirurģijas un reanimācijas kolektīvs

Nolīst asara, sažņaudzas vaigs,

Pienāk nesauktais ardievu laiks.

/H.Dorbe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar mūsu kolēģi Ervīnu Gudēviču, tēvu mūžībā aizvadot.

Operāciju bloka kolektīvs

Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,

Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.

/Ā.Elksne./

Kuldīgas slimnīcas ārsti izsaka visdziļāko līdzjūtību Ervīnam Gudēvičam, no tēva atvadoties.

Es aizeju un tomēr palieku.

Gan baltā saulē, gan zilajā jūrā,

Gan šalcošā vējā – es esmu pie jums.

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību piederīgajiem, SEVERĪNU FREIMANI mūžībā pavadot.

SIA *Ezernieki Agro* kolektīvs

Noriet saule vakarā,

Meža galus zeltīdama;

Noslīkst klusi sirmā galva,

Saules ceļu aiziedama.

/T. dz./

Visdziļākā līdzjūtība Mirdzai un meitu ģimenēm, SEVERĪNU mūžībā pavadot.

Māris ar ģimeni

Dieviņš deva, zeme ņēma,

Zeme visu nepanēma,

Mīļi vārdi, labi darbi,

Tie palika šai saulē.

/T. dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Sigītai Vaivadei ar ģimeni, no tēta atvadoties.

Vaira un Edvīns

Trīs saujas vasaras, dzimtenes

vasaras

dodiet man līdzī, kad šī saule riet.

/Ā.Elksne./

Visdziļāko līdzjūtību Mirdzai, tuviniekiem, SEVERĪNU FREIMANI mūžībā pavadot.

Linards

Kad vakaram tavam vairs neaust

rīts,

Kad mūžības gājiens tev iezvanīts,

Tad dvēsele brīva mūžībā iet,

Kur saule nekad vairs nenoriet.

/B.Senkēviča./

Izsakām vissirsnīgāko līdzjūtību Daigai Rubenei, no tēva atvadoties.

Kuldīgas KC sieviešu koris *Gaisma*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Daigai Rubenei un ģimenei, mīļo tēti mūžībā pavadot.

SIA *Metrum* kolēģi

Bet siltums paliks,

Paliks vēl aiz tevis,

Un atmiņas kā maza saule degs.

/P.Priede./

Visdziļākā līdzjūtība piederīgajiem, no ALMAS VALTERES atvadoties.

Rumbaņas dziedātājas un TK *Nārbuji*

Saņem silti, Zemes māte,

Manu mīļu māmuliņu,

Ieliec viegli savā klēpī

Sagurušu augumiņ'.

/T. dz./

Izsakām līdzjūtību Benitai, mammu mūžībā pavadot.

SDK *Kuldīdznieks*

VĒLAS ĪRĒT

Ģimene meklē īrei 3 istabu **DZĪVOKLI** vai **MĀJU** Kuldīgā vai tās apkārtnē. Tālr. 26550695.

Balstvakcinācija samazina risku saslimt smagi

Līdz 17. janvārim Latvijā no 974 tūkstošiem iedzīvotāju, kuri tiesīgi saņemt poti pret kovidu, vismaz vienu devu saņēmuši gandrīz 70%, balstvakcināciju – ap 38%. Bet saslimstība pieaug.

DATI LIECINA – INFEKCIJA IZPLATĀS

Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) infekcijas slimību riska analīzes un profilakses departamenta direktors Jurijs Perevoščikovs preses konferencē stāstīja, ka visaugstākā saslimstība ir Rīgā un Vidzemē, viszemākā – Latgalē. Pēdējie dati liecinot, ka infekcija izplatās arī ārpus sabiedriski aktīvajām grupām un ir skārusi seniorus. „Omikrons nesaudzē un arvien biežāk notiek reinfekcija (atkārtota saslimšana – red.). Tas nozīmē, ka pārslimošana nav garants tam, ka ar omikronu nesaslimsiet. Pērnā gada nogalē tie bija 2% no reģistrētajiem gadījumiem, bet tagad jau 7%. Redzam, ka tieši balstvakcinācija dod labu efektu. Tas īpaši vērojams, runājot par smagajiem gadījumiem, – aizvadītajā nedēļā tie, kuri saņēmuši balstvakcīnu, stacionārā no kovidā ārstējušies 16 reizi mazāk.”

DIVI LABUMI: CITIEM UN SEV

Kolēģa sacītajam, ka tūlītēja balstvakcinācija risku saslimt ar kovidu samazina vairāk nekā uz pusi, piekrīt arī P.Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas infektologs, Latvijas Universitātes pro-

fesors Uga Dumpis. „Tai ir divi būtiski ieguvumi: sabiedriskais un personiskais. Kā slimnīcas ārsts gribu uzsvērt personīgo ieguvumu, kas izpaužas divos veidos. Pirmais – mēs zinām, ka sešus mēnešus pēc primārās vakcinācijas pieaug smagas slimības risks visās vecuma grupās, bet īpaši riska grupās. Tāpēc balstvakcinācija ir nepieciešama, lai mazinātu smagu saslimšanu. Daudzi ir potēti pagājušā gada sākumā, un ir pagājuši deviņi mēneši pēc otrās devas. Dažādās, ne tikai kovidā nodaļās arvien vairāk slimnīcās parādās tādi pacienti, kuri ir vakcinēti divas reizes un tagad inficējusies, tāpēc balstvakcinācija visiem ir būtiska, jo tā ievērojami mazinās risku saslimt smagi,” skaidro U.Dumpis. „Otrs ieguvums ir islaicīgāks – saslimšanas un transmisijas (izplatības – red.) samazinājums. Šis efekts ilgst trīs četrus mēnešus. Mēs zinām: tagad izplatās omikrona variants, un daudzi vakcinētie saslimst. Potējoties tagad, cilvēks samazina savu risku vairāk nekā uz pusi. Kāpēc svarīgi neinficēties un neslimot? Darba un ģimenes dēļ, lai varētu turpināt ierasto dzīvi.”

Svarīga ir balstvakcinācija, bet vēl svarīgāka – pirmā pote, jo vēl daudzi nav saņēmuši pat to. „Omikrons inficē arī tos, kuri vīrusu jau izslimojuši,” skaidro U.Dumpis. „Primārā vakcinācija vajadzīga arī pārslimojušajiem.”

ATLABŠANA VAR BŪT ILGA

Rehabilitācijas centra *Vaivari*

valdes priekšsēde, fizikālās un rehabilitācijas medicīnas ārste Anda Nulle uzsver: „Kovids ir viltīga infekcija – tā var radīt nopietnas sekas: var būt smagi plaušu bojājumi, neiroloģiskais deficīts, kardioloģijas problēmas, daudziem pacientiem ar kognitīviem traucējumiem grūti pieņemt lēmumus, ir problēmas ar domāšanas ātrumu un vēl citas vainas.”

Savukārt ģimenes ārste, Rīgas Stradiņa universitātes docente Sandra Gintere novērojusi, ka pēdējās divās nedēļās saslimstība ir strauji augusi un ar kovidu slimo veselām ģimenēm. „Turpinām potēt pieaugušos un bērnus, atbildam uz jautājumiem par saslimšanu un vakcināciju. Visiem iesaku balstvakcināciju un aicinu to neatlikt.”

KUR POTĒTIETIES?

Potes var saņemt pie ģimenes ārstiem, vakcinācijas kabinetos un 21 vakcinācijas centrā Rīgā un novados (arī Kuldīgā), tāpat tirdzniecības centru vakcinācijas punktos un izbraukumā.

„Līdz 17. janvārim balstvakcīnu ir saņēmuši 367 452 iedzīvotāji. No 320 tūkstošiem senioru vecumā 60+, kuriem pienācis laiks, to saņēmuši 170 000, un tie ir 53%,” uzskaita Nacionālā veselības dienesta vakcinācijas projekta nodaļas vadītāja Eva Juhņēviča. Iedzīvotājiem tiek sūtītas izziņas un e-pasta vēstules ar atgādinājumu par digitālā sertifikāta derīguma termiņa beigām. Vairumam iedzīvotāju tas beigsies 15. februārī.

Inta Jansone

DAŽĀDI

DZĪVOKĻU kosmētiskais remonts, santehnika, elektrība, siltināšana, jumta darbi, materiālu piegāde. Tālr. 22451975.

Visu veidu **JUMTA** un **CELTNIECĪBAS** darbi. Tālr. 28254588.

VAJADŽĪGI

Z/s *Zvirbuļi* (46101015729) – **TRAKTORISTS-LOPKOPĒJS**. Darbs maiņās. Samaksa: no 25 EUR dienā. Var būt pensijas vecumā. Tālr. 26516144.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; meža audzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Tīra **DZIĻURBUMUS**.

Tālr. 29296723.

VĀRDADIENAS

No 23. līdz 30. janvārim
 23. Grieta (357), Strauta (5),
 Rebeka (1148)
 24. Krišs (431), Ksenija (3151),
 Eglons (15), Egle (23)
 25. Zīgurds (980), Sigurds (103),
 Sigvards (23)
 26. Ansis (792), Agnis (815),
 Agneta (227)
 27. Ilze (11 776), Ildeze (130), Izolde (69)
 28. Kārlis (7503), Spodris (89)
 29. Aivars (10 875), Valērija (2833),
 Bille (38)
 30. Tīna (673), Valentīna (14 171),
 Pārsla (476)
 Populārākie: **Valentīna un Aivars.**

Par godu vecvecvecmāmiņai

Ilze Leismane, kuldīdzniece, pirmsskolas izglītības un sākumskolas pedagoģe:
 – Vārdu izvēlējas vecmāmiņa Aldona. Tas dots par godu manai vecvecvecmāmiņai, kura arī bija Ilze. Tīņu gados skolas laikā par vārdu nebiju sajūsmā, jo tas ir ļoti īss un inciālis ir burts I, kas izskatās vienkārši kā vertikāla svītriņa. Ejot gadiem, pie tsuma un iniciāļa esmu pieradusi. Diezgan ērti, ja ir īss vārds, ja uzvārds nav no pašiem īsākajiem. Daudz iesauku man nav. Lielās māsas parasti sauc par Ilžuku, kas bērniībā bija kā mīlvārdiņš. Mamma manējo jauca ar vidējās māsas vārdu – Annija. Uzvārds gan bieži tiek sajaukts: Leimane, Leišmane.

Amanda Gustovska

JOKI

Sludinājums: „Pārdodu svarus, kas rāda par 10 kg mazāk. Dārgi.”

„Mazas pensijas attur no alkohola lietošanas, spēlēšanas kazino, ārzemju ceļojumiem un citiem kārdinājumiem. Lūdzu! Nav par ko!” Labklājības ministrija.

Puse pasaules cilvēku visu izdara līdz galam, otra puse – neizd...

Pēc nedēļu ilgas badošanās lauva bija spiests atzīt, ka visu zvēru karalis tomēr ir zoodārza dzīvnieku kopējs.

BALZA

SIA BALZA piedāvā jaunu produktu – **RUF KOKSKAIDU BRIKETES**

Premium klases (priedes) briķetes

- Briķetes var iegādāties gan maiņos, gan paletēs.
- Pasūtījumus pieņemam darba dienās no plkst. 9⁰⁰-17⁰⁰
- Kontaktinformācija:
 Tel.: **25675298**
 E-pasts: balzagramatvediba@inbox.lv

Kurzemnieku
februārim var abonēt
līdz 27. janvārim:

- pastā,
- pie pastniekiem,
- redakcijā un www.abone.pasts.lv
- (ietaupot 1,50 eiro).

Laikraksta *Kurzemnieks* redakcija klientus klātienē apkalpo katru darbdienu no 9.00 līdz 12.00.

PĒRKAM
Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsā

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

Lāzermedicīnas klinika
 Kuldīgas Veselības centrā,
 Ventpils ielā 12,
VĒNU DIENA.
 Trešdien, 26. janvārī,
 pieņems **Dr. Mauriņa klīnikas**

ASINSVADU ĶIRURGS, FLEBOLOGS Dr. JURIS RĪTS.

Iepriekšēja pieteikšanās ārsta **maksas** konsultācijai pa tālruni 67374747.

Pieņemam arī pacientus ar **ERGO, IF, BTA, Balta** un **Compensa** apdrošināšanas polisēm.

LAIKA PROGNOZE
Atpūš aukstumu un sniegu

Viena no visvairāk komentētajām laika ziņām šonedēļ bija diezgan pārliecinošais sinoptiķu paziņojums, ka vētra atkal atnesīs ziemu: šovakar sāks pierimt vējš, kas iepriekš Kurzemē sasniedza stipras vētras spēku, jaunais ciklons nesīs salu, dažviet būs putenis.

Vētra bija atslēgvārds visiem komentāriem, pievienoti arī foto un video ar postījumiem – lielākoties nolauztiem kokiem, apgāztiem žogiem un izkustinātām konstrukcijām. Jāatzīst, ka vētras janvārī nav nekas neparasts. Tieši šajā mēnesī pirms 17 gadiem vējš bija tik stiprs, ka varēja tikt godāts par orkānu – vienīgo pēdējā pusgadsimtā Latvijā. Pēc starptautiskās Boforta skalas vētra sākas tad, kad vēja

ātrums pārsniedz 20,8 m/sec., no 24,5 m/sec. tā ir stipra, bet no 28,5 m/sec. – ļoti stipra. Pārsniedzot 32,6 m/sec., vējš uzskatāms par orkānu.

Pēc meteorocentra ziņām orkāns Ervins Latvijā nonāca 2005. gada 8. janvāra pievakarē. Maksimālo spēku tas sasniedza nākamajā rītā: Ventspilī – 40, Liepājā – 36, Grobiņā – 51, Saldū – 35, Ainažos un Rūjienā – 32 m/sec. Paaugstinājās ūdens līmenis piejūras rajonos, Rīgas līča dienvidos un ostā. Interesanti, ka aktīvais ciklons atnesa ne tikai postošu vēju, bet arī neparastu siltumu – togad 8. un 9. janvāris bija janvāra pirmās dekādes siltākās beigas 80 gados.

Šonedēļ vēja stiprums draudīgi pietuvojās 33 m/sec., tomēr par orkānu netika atzīts. Un at-

šķirībā no leģendārā 2005. gada šis janvāris bijis diezgan auksts, arī atlikušās dienas tādas būs.

Viduskurzemē piekdien dažviet turpinās puteņot, brīžiem debesis skaidrosies, tuvāk jūrai nokrišņi nav gaidāmi. Temperatūra dienā ap nulli, vakarpusē tā sāks pazemināties, Z vējš pierims brāzmās līdz 14 m/sec. Brīvdienas sāksies mierīgāk, taču jo projām pūtīs ziemelis, gaiss būs dzestr, kaut temperatūra tikai –3 grādi, naktī līdz –6. Svētdien jau mērens vējš pūtīs no D, naktī uz pirmdienu no DR. Nākamās nedēļas sākumā ievērojama snigšana nav gaidāma, tomēr jārēķinās ar salu, kad pat nedaudz nokrišņu uz ceļiem, ielām un ietvēm rada apledojuumu.

Daina Tafelberga

LOGI UN DURVIS

Ziemas atlaides logiem līdz 23%

Akcija līdz 31.01.2022.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

MONTĀŽNIEKS DE

www.montaznieksde.lv
 Tel./ fax 63323281, mob. 26179829